

„Najprije u Antiohiji nazvaše učenike hrišćanima.“ Djela 11:26

Antiohija

maj/jun 2014.

broj 129

Žetve je mnogo, a poslanika malo.

MOLITE SE GOSPODARU ŽETVE DA IZVEDE POSLANIKE NA ŽETVU.

MATEJ 9:37-38

Zahvaljujemo se svima koji su svojim finansijskim priložima pomogli štampanje i distribuciju ovog broja. To su: Evanđeoska crkva "Sveto Trojstvo" Banjaluka, Evanđeoska crkva Doboj, vjernici iz Beograda i porodica Plahćinski iz Šida.

Ukoliko ste u mogućnosti da pomognete novčanim priložima, molimo vas da nam se javite.

Antiohija se od svog početka distribuiše bez naknade jer želimo da bude blagoslov. Da bi se ona štampala i slala na mnogobrojne adrese u BiH, Srbiji i Crnoj Gori, ipak su potrebne finansije. Časopis se finansira isključivo od dobrovoljnih priloga čitalaca. Molimo vas da svojim priložima pomognete da Antiohija i dalje stiže do svojih mnogobrojnih čitalaca u regionu. Svaki prilog je dobro došao bez obzira na to da li se nekome čini da je mali.

Stoga, kao što se u svemu ističete: u vjeri, u govoru, u znanju, u svakoj brižljivosti i u svojoj ljubavi, istaknite se i u ovoj milosti davanja.

2. Korinćanima 8:7

Poniznost ne znači misliti loše o sebi, već manje razmišljati o sebi.

C.S. Lewis

Ukoliko pronađete greške u Antiohiji, molimo vas da imate razumijevanja. Svi mi koji radimo na pripremi i uređivanju Antiohije smo nesavršeni ljudi, pa je i Antiohija nesavršena. Ono što ne valja odbacite, a ono što je dobro prihvatite.

Želimo vam puno Božijih blagoslova dok budete čitali ovaj broj...

Izdaje: EC „Sveto Trojstvo“ Banjaluka | Telefon/SMS: +387 (0)65 535 931

Adresa: Antiohija, Poštanski fah 34, 78102 Banjaluka, RS/BiH | El. pošta: bd@blic.net

Uređuju: Branko i Daniela Erceg | Tehnička priprema: E-dizajn, Banjaluka

Štampa: Elman, Veternik | Tiraž: 1000 primjeraka

[DISTRIBUCIJA]

Srbija: Miroslav Čobrdar +381 644054744 | Crna Gora: Jovica Bačvanski +382 67578261

Hrvatska: Miroslav Fic +385 917390191 | Austrija: Goran Stanojević +43 69988466033

Njemačka: Stjepan Belež +49 15772470287 | Švajcarska: Ljubo Radovanović +41 789076186

POSLE VASKRSA VASKRS

Iza nas je najveći hrišćanski praznik – Vaskrs. Kada ga god obilježavamo, prisjećamo se Hristove žrtve i svega onoga što nam je ona obezbijedila: oproštenje grijeha, opravdanje, spasenje, iscjeljenje - pobjedu u svakom pogledu. Mnogi taj praznik obilježavaju samo kao mješavinu običaja i folklora, bez da zaista vjeruju da je Isus zaista živ. Isus je živ!

Pravi biblijski vjernici se raduju Vaskrsu jer je praznik života i podsjetnik da je sila Božija koja je podigla Hrista iz mrtvih i u nama (Efescima 1:19-20).

Nažalost, pobjeda koju nam je Hrist obezbijedio nije uvijek ostvarena i realizovana u životima mnogih vjernika. Prođe Vaskrs i sa njime prođe sjećanje na pobjedu, izgubi se radost, umori se vjera i nastavaljamo da životarimo. Vaskrs i sve ono što on predstavlja nekako izblijedi i čeka sledeću proslavu Isusove pobjede nad smrću, sotonom...

Mi bismo trebali da živimo Vaskrs svaki dan. Isus koji je vaskrsao živi u nama, a Njegova pobjeda je i naša pobjeda. Njegov život je i naš život.

„Bog je bogat milosrđem pa je zbog svoje velike ljubavi, kojom nas je zavoleo, zajedno s Hristom oživeo i nas.” (Efescima 2:4-5)

*„Ja sam vaskrsenje i život.”
(Jovan 11:25)*

Bez obzira na poteškoće i probleme sa kojima se svi suočavamo u životu, mi ipak živimo u pobjedi. Možemo da se radujemo u Bogu, ako već ne možemo da se radujemo u okolnostima u kojima se nalazimo. Mi smo u ratu koji donosi brojne nedaće, i može se desiti da izgubimo poneku bitku; ali mi smo pobjednici u ratu.

Vaskrs je vječna i univerzalna pobjeda. Trebalo bi da se ta pobjeda svaki dan manifestuje u našim životima. Vaskrsli Gospod je obećao da je sa nama do kraja: *„Ja sam s vama svakog dana, sve do kraja svijeta.” (Matej 28:20)*

Branko Erceg, Banjaluka

NEPRESTANO ZAHVALJUJTE

„Kroz njega dakle, da svagda prinosimo Bogu žrtvu hvale, to jest plod usana koje priznaju ime njegovo.”

Jevrejima 13:15

Kada zahvaljivati? Svagda, u svakoj situaciji. Kako? Na svemu, jer na taj način ćemo zakoračiti u sferu pobjedničkog života u kome nas đavo ne može zavoditi i kontrolisati.

Kako da nas kontroliše ako budemo radosni i zahvalni bez obzira na okolnosti na koje naiđemo? Istina je da ovakav način života ponekad zahteva žrtvu hvale, ali ja bih radije

žrtvovala svoju zahvalnost Gospodu, nego svoju radost đavolu. Shvatila sam (na onaj teži način) da ukoliko sam mrzovoljna i nezahvalna, onda u meni nestaje i radost – predajem je duhu gundanja.

Psalmista je napisao (34:1): *„Blagosiljam Gospoda u svako doba, hvala je Njegova svagda u ustima mojima.”* Kako biti blagoslov za Gospoda? Tako što dozvoljavamo da Njegova hvala bude *svagda* u našim mislima i ustima.

Budite zahvalna osoba – ona koja je zahvalna ne samo Bogu,

već i ljudima. Kada neko učini nešto lepo za tebe, daj toj osobi do znanja da si joj zahvalan.

Iskazujte zahvalnost u okviru svoje porodice. Vrlo često uzimamo zdravo za gotovo Božje blagoslove. Dobar način da nešto izgubimo jeste da ne budemo svesni vrednosti toga.

Ja mnogo cenim svog supruga. Mi smo u braku već mnogo godina, ali mu ja i danas stavljam do znanja da ga cenim. On je veoma strpljiv čovek i ima dosta drugih kvaliteta. Znam da je u cilju izgradnje i održavanja dobrih odnosa sa ljudima veoma važno staviti im do znanja da ih cenimo; čak im posebno staviti do znanja koje su to osobine za koje smo zahvalni što ih poseduju.

Dolazim u dodir sa mnogim ljudima i ne prestaje da me zadivljuje činjenica kako su neki zahvalni na malim stvarima koje se čine za njih, dok su drugi nezadovoljni bez obzira na to koliko se učini za njih. Verujem da ponos ima dodirnih tačaka sa ovim problemom. Ima osoba koje su u toj meri pune sebe da bez obzira šta drugi učinili za njih, oni smatraju da oni ne zaslužuju samo to, već mnogo, mnogo više! Takva osoba će

veoma retko da izrazi svoju zahvalnost.

Izražavanjem zahvalnosti mi ne samo da činimo dobro osobi kojoj se zahvaljujemo, već od toga imamo i mi koristi pošto se tako oslobađa radost u nama.

Svaki dan razmišljajte o stvarima za koje biste trebali biti zahvalni. Recite ih Gospodu u molitvi i videćete da će vam se na taj način srce ispuniti životom i svetlošću.

BUDITE ZAHVALNI NA SVEMU

„I ne opijajte se vinom, u kome je kurvarstvo, nego se još ispunjavajte Duhom, govoreći među sobom u psalmima i pojanju i pjesmama duhovnijem, pjevajući i pripovijedajući u srcima svojim Gospodu; zahvaljujući za sve u ime Gospoda našega Isusa Hrista Bogu i Ocu.“

Efescima 5:18-20

Kako snažni stihovi!

Kako je moguće uvek biti ispunjen Duhom Svetim? Govoreći među sobom (pa i sami sebi) u psalmima, pojanju i duhovnim pesmama. Drugim rečima, ispunjavajući svoje misli

i reči Rečju Božjom, *zahvaljivati uvek i na svemu.*

USREDSREDI SE NA BOGA

„I riječi njegove nemate u sebi da stoji; jer vi ne vjerujete onome koga On posla.“

Jovan 5:38

Božija Reč predstavlja zabeležene Božje misli kako bismo mi o njima razmišljali i usvajali ih. Ona odražava Njegovo mišljenje u pogledu bilo koga i bilo čega.

U evanđelju po Jovanu 5:38 Isus prekora neke nevernike. Znamo da je Božja Reč pisani oblik Njegovih misli i svi koji žele da veruju i da iskuse sve dobre stvari koje vera donosi, moraju dozvoliti Njegovoj Reči da bude živa poruka u njihovim srcima. Ovo se postiže meditiranjem o Božjoj Reči. To je način na koji Njegove misli mogu postati naše misli, što je jedini način da razvijemo Hristov um u nama.

U evanđelju po Jovanu (1:14) čitamo da je Hristos utelovljena Reč Božja. To ne bi bilo moguće da Njegov um nije bio sve vreme ispunjen Božjom Rečju.

Meditiranje o Božjoj Reči je jedan od najznačajnijih životnih principa. Vineov *Rečnik novoza- vetnih termina* dve starogrčke reči koje se u našem (engleskom – prim.prev.) prevodu Svetog pisma pojavljuju kao *meditirati* definiše na sledeće načine: „...voditi brigu o nečemu, pažljivo slušati, praktikovati, ostvarivati, biti marljiv, primenjivati u širokom smislu te reči, uobražavati, zamišljati.“

Jedan drugi izvor u sklopu svog objašnjenja dodaje: „*ponavljati sebi u bradu, mrmeljati, šaputati*“.

Nisam u stanju da u dovoljnoj meri naglasim značaj ovog principa. Ja ga nazivam životnim principom zbog toga što on ubrizgava život u nas i u one koji nas okružuju.

Mnogi hrišćani su se uplašili termina „meditirati“ zbog istoimene prakse nekih paganskih i okultnih religija. Međutim, dozvolite mi da vas podsetim da Satana nikada nije izmislio nešto originalno - svoje. Sve što on čini

je izopačenje nečega što postoji u Carstvu svetla kako bi poslužilo njegovim mračnim ciljevima. Naša je obaveza da budemo u dovoljnoj meri mudri da shvatimo da ukoliko meditacija proizvodi veliku količinu energije za mračnu stranu, da će ona proizvoditi i snagu za dobro. Princip meditiranja izvire iz Božje Reči. Pogledajmo sada šta Božja Reč ima da kaže na ovu temu.

MEDITIRAJ I NAPREDUJ

*„Neka se ne rastavlja od usta tvojih knjiga ovoga zakona, nego razmišljaj (u engleskom prevodu je upotrebljena reč *meditiraj*) o njemu dan i noć, da držiš i tvoriš sve kako je u njemu napi-sano; jer ćeš tada biti srećan na putovima svo-jim i tada ćeš napredo-vati.“*

Knjiga Isusa Navina 1:8

U ovom stihu nam Gospod jasno stavlja do znanja da Božju Reč nikada nećemo fizički aktivirati ukoliko je prethodno ne aktiviramo mentalno.

Prvi psalam (stihovi 2-3) govori o pobožnom čoveku i kaže sledeće: *„Nego mu je omilio zakon Gospodnji i o*

zakonu njegovu misli dan i noć! On je kao drvo usađeno kraj potoka, koje rod svoj donosi u svoje vrijeme, i kojemu list ne vene: što god radi, u svemu napreduje.“

MEDITIRAJ I BUDI ZDRAV

„Sine moj, slušaj riječi moje, prigni uho svoje besjedi mojoj. Da ti ne odlaze iz očiju; čuvaj ih usred srca svojega. Jer su život onima koji ih nalaze i zdravlje svemu tijelu njihovu.“

Priče Solomonove 4:20-22

U svetlu činjenice kako je jedna od definicija termina „meditirati“ *slušati*, treba shvatiti i ovaj stih Svetog pisma koji kaže da su Božje Reči izvor zdravlja i iscelenja tela.

Meditiranje (razmišljanje) o Reči Božjoj ima veliki uticaj na naše telo. Moj izgled se mnogo promenio u proteklih osamnaest godina. Mnogi mi kažu kako danas izgledam bar petnaest godina mlađa u odnosu na to kako sam izledala kada sam tek počela da proučavam Božju Reč i stavila je za žižu svog života.

Joyce Meyer

KAD KAŽEMO...

Kad kažemo: Ako bude Božja volja...

Mislimo: Nema šanse da Bog odgovori na ovo!

Kad kažemo: Hajde da se kratko pomolimo.

Mislimo: E, sad ću da im ispropovijedam, a moraju slušati!

Kad kažemo: Mislim da to nije moj duhovni dar.

Mislimo: Ma, begaj, nađi nekog drugog!

Kad kažemo: Agape večera.

Mislimo: Žurka, brate, i klopa do stropa.

Kad kažemo: Čudesni su Božji putevi.

Mislimo: Nemam pojma o čemu je riječ!

Kad kažemo: Ne osjećam da me Duh vodi.

Mislimo: Ma, sve je to bljak!

Kad kažemo: Ostao sam u jutarnjoj meditaciji.

Mislimo: Brate, ne da sam prespavao nedjeljno jutro!

Kad kažemo: Ona je tako osjetljiva na glas Duha.

Mislimo: Au, kakva sanjarka!

Kad kažemo: Moliću se za tebe.

Mislimo: Možda ću te se sjetiti dok noćas budem tonuo u san.

Kad kažemo: Večeras je molitveni sastanak.

Mislimo: Vrijeme je da pretresemo ko, šta, gdje, s kim ...

Kad kažemo: Stavi sve u Božje ruke.

Mislimo: Ne, nemoj od mene tražiti pomoć!

MESTO BLAGOSLOVA

Joel Osteen

“I reč Gospodnja progovori Iliji ovako: Idi odavde, idi na istok i sakrij se kod potoka Horata prema Jordanu. Pićeš vodu iz potoka, a gavranima sam zapovedio da te onde hrane. On otide i učini po reči Gospodnjoj.” (1. Carevima 17:2-4)

U Bibliji, Bog je pripremio mesto providenja za Iliju. On mu je davao posebna uputstva, i Ilija je svojom poslušnošću zakoračio na Božja mesta blagoslova. Kao što je Bog upućivao Iliju na ta mesta blagoslova, tako želi i nas da vodi ka tome. On je osmislio prave prilike i ljude koje ćemo sresti kako bi nam pomogli da dođemo do toga. On stalno radi u pozadini zarad našeg dobra. Ali mi moramo učiniti svoj deo, kako bismo očuvali svoje srce sledeći Božju reč. To znači da živimo u miru i slozi. Biblija kaže da je blagoslov tamo gde vernici žive u slozi. A kada nam je srce na mestu blagoslova, i ostatak našeg života biće tamo.

MOLITVA

Oče, dolazim Ti sa zahvalnim srcem. Hvala Ti što me vodiš i upravljaš mojim koracima. Pomozi mi da gledam na druge kao što ih Ti vidiš, da mogu da Ti dam čast, i živim u slozi sa drugima do kraja života. U Isusovo ime. Amin!

Preveo *D.M.*

O GLUPOSTI

Dietrich Bonhoeffer

Pitajući se kako je moguće da skoro čitava nacija podlegne suludim Hitlerovim idejama, Dietrich Bonhoeffer, nemački borac protiv nacizma, napisao je ovu sjajnu analizu fenomena ljudske gluposti.

Glupost je opasniji neprijatelj dobra nego što je to zlo. Protiv zla možemo da se bunimo, ono se može razotkriti, u slučaju nužde i sprečiti silom. Zlo uvek u sebi nosi i klicu sopstvenog uništenja zato što kod ljudi

izaziva neprijatnost. Protiv gluposti smo nemoćni. Tu ne možemo ništa da postignemo protestima ili silom; argumenti ne vrede, a u činjenice koje govore protiv prethodno oformljenih mišljenja jednostavno niko ne veruje – u takvim slučajevima je glup čovek čak i kritičan...

Osim toga glup čovek je za razliku od zlikovca, u potpunosti zadovoljan samim sobom. Da, on je čak i opasan zato što se lako razdraži i prelazi u napad. Stoga moramo biti obazriviji sa glupim

nego li sa zlim čovekom. Nikada ne treba da pokušavamo glupog čoveka ubediti argumentima, jer je to besmisleno i opasno.

Da bismo znali kako da izađemo na kraj s glupošću, moramo da pokušamo da shvatimo njenu suštinu. Jedno je sigurno: ona u suštini nije defekt *intelekta*, nego defekt *ljudskosti*. Ima ljudi intelektualno veoma dobro opremljenih, ali koji su glupi; i intelektualno usporenih koji su sve drugo samo ne glupi. To, na vlastito iznenađenje, otkrivamo u brojnim situacijama.

Utisak da je glupost urođena slabost nije tako jak kao onaj da ljudi u određenim situacijama *postanu* glupi, tj. da *sami dopuste* da budu zaglupljeni.

Možemo videti da ljudi koji žive odvojeno od ostalih, i koji su usamljeni, tu manu ređe poseduju nego ljudi ili grupe ljudi koji imaju potrebu za druženjem ili su na to upućeni.

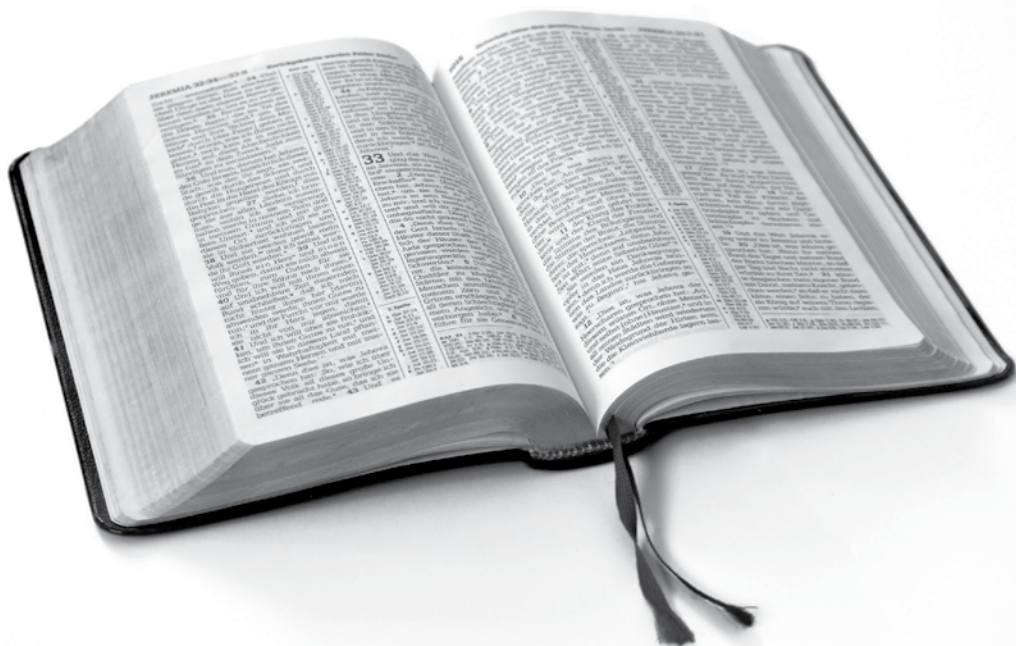
Čini se dakle, da je glupost više *sociološki* nego *psihološki* problem. Ona je rezultat delovanja izvesnih istorijskih okolnosti na čoveka, psihološki fenomen koji prati određene spoljašnje prilike. Ako to razmotrimo detaljnije, pokazuje se da svaki snažan razvoj i rast

neke političke, ideološke ili verske organizacije, pokreta ili ideje, pogađa glupošću veliki broj ljudi u društvu. Da, to gotovo zvuči kao neki socio-psihološki zakon. Moć jednih zavisi od gluposti drugih. Nikada, međutim, neke ljudske sposobnosti, kao što su na primer intelektualne, ne bivaju umanjene niti nestaju. Dešava se to da razvoj političke, ideološke ili verske organizacije, pokreta ili ideje, utiče na određene ljude i oduzima njihovu samostalnost. Oni, manje ili više nesvesno, odustaju od samostalnosti u situaciji u kojoj se nalaze.

Činjenica da je glup čovek često i tvrdoglav, ne sme da nas zavede da poverujemo da je samostalan. Već u razgovoru s njim primećujemo da nemamo posla s njim lično, već sa sloganima, parolama itd. koji su ga poptuno zarobili. On je zaposednut, zaslepljen, zloupotrebljen i zlostavljan u celom svom biću. On je pretvoren u instrument bez volje i tako je u stanju da čini sve moguće zlo, a istovremeno nije u stanju da ga spozna kao zlo. Ovde leži opasnost od demonske zloupotrebe, koja čoveka može zauvek da uništi.

Dietrich Bonhoeffer

BIBLIJA I ZDRAVLJE

Biblija i higijenski propisi

Enciklopedija *Britannica* sadrži zapis bečkoga doktora *Ignaza Semmelweisa* o izvještajima iz 1845. godine. Taj se mladi ljekar zgražao nad visokom stopom smrtnosti žena koje su rađale djecu u bolnicama. Oko 30% žena je umiralo nakon porođaja!

Ljekari koji su pregledali tijela umrlih, nisu redovno prali ruke. Nakon pregledanja pokojnika u mrtvačnici, odlazili su do porodilišta i onda pregledali trudnice. To je bila uobičajena praksa, jer su tada bolesti uzrokovane mikroskopski vidljivim virusima i bakterijama bile još nepoznate.

Semmelweis je zatražio da ljekari počnu prati ruke nakon svakoga pregleda. Vrlo brzo nakon toga, stopa smrtnosti se spustila na 2%.

Pogledajte kakva je uputstva Bog dao svom narodu o postupanju u slučaju bolesti: „Kad se onaj koji ima izliv od toga izliječi, neka onda nabroji sedam dana za svoje očišćenje: neka svoju odjeću opere i u tekućoj vodi opere svoje tijelo“ (Levitiski zakonik 15:13). Ljukari su do nedavno prali ruke u posudi. Na taj bi način nevidljive bakterije ostajale na njihovim rukama.

Biblija vrlo jasno govori o pranju nečistih dijelova tijela u tekućoj vodi.

Biblija i odnos uma i tijela

Danas je u medicini poznato da postoji veoma važna veza između duševnog (mentalnog) zdravlja i fizičkoga stanja čovjeka. Biblijski zapisi o tome datiraju iz 950. godine prije Hrista:

- *“Mirno je srce život tijelu, a ljubomora je gnjilež u kostima”* (Priče 14:30).
- *“Bistar pogled razveseli srce i radosna vijest oživi kosti”* (Priče 15:30).
- *“Saće meda riječi su ljupke, slatke duši i lijek kostima”* (Priče 16:24).
- *“Veselo je srce izvrstan lijek, a neveseo duh suši kosti”* (Priče 17:22).

Biblija i bakterije

“Nemojte jesti mesa od životi-nje koju je rastrgala zvjerad, nego ga bacite psima!” (Izlazak 22:30).

“Hiljadama godina prije nego je moderna nauka otkrila bakterije, Bog je osigurao Izraelcima zaštitu od različitih zaraza i bolesti, zabranivši im konzumiranje mesa koje je vrlo vjerojatno zaraženo bakterijskom infekcijom“ (*Richard Gunther*).

Biblija i konzumiranje masti

Organizacija *American Heart Association* (Američko udruženje za srce) je objavila sledeće saopštenje: „Glavne vrste masti, koje hranom unosimo u sebe, su zasićene, polinezasićene, mononezasićene i transmasne kiseline. Zasićene masti, transmasti i holesterol podižu nivo holesterola u krvi, a povišen nivo holesterola u krvi predstavlja glavni rizični faktor kod infarkta i bolesti srca.“

U studiji o raku prostate, provedenoj na sveučilištu *Pennsylvania Cancer Center*, piše sledeće: „Četvrti najčešći uzrok raka među muškarcima povezan je s konzumacijom zasićenih masti.“ Zasićene masti potiču od životinja.

U Levitskom zakoniku 7:22-24 piše: *„Reče Gospod Mojsiju: Ovako kaži Izraelcima: Ne jedite loja ni volujskoga, ni ovčjega, ni kozjega. Loj sa životinje koja uquine, ili koju divlje zvijeri razderu, može se upotrijebiti za bilo što, ali ga ne smijete jesti.“*

Biblija i imunološki sustav

Pismo nalaže da se muška dojenčad obrezuje osmoga dana (Postanak 17:12). Naučnici su nedavno otkrili kako je toga dana

nivo faktora zgrušavanja protrombina najviši u krvi. Osmog dana on dostiže maksimalni nivo, a zatim opada. Medicinska nauka je takođe otkrila kako je to i dan kada je imuni sistem na vrhuncu.

Biblija i zakoni karantina

Mnogo prije nego što je medicinska nauka otkrila važnost zbrinjavanja zaraženih osoba u karantinu, Biblija je govorila o tome. Godine 1490. prije Hrista, u Svetom Pismu je opisan postupak kako treba tretirati osobe zaražene gubom: „*Sve dok na njemu bude bolest, neka nečistim ostane, i jer je nečist, neka stanuje nasamo: neka mu je stan izvan tabora*“ (Levitski zakonik 13:46). Pravila karantina su u ostalim dijelovima svijeta zaživjela tek u 17. vijeku.

Tokom epidemije kuge u 14. vijeku bolesnici, umrli i nezaraženi boravili su u istim prostorijama. Ljudi su se pitali zašto tako mnogo ljudi obolijeva u isto vrijeme. Epidemije su pripisivali „lošem vazduhu“ i „zlim duhovima“. Da su ljudi obratili pažnju na Božje zapovijedi u Levitskom zakoniku, milioni ljudi su mogli biti spašeni od smrti.

Arturo Castiglione je pisao o važnosti tog biblijskog medicinskog zakona. Evo što je zapisao: „*Propise o postupanju u slučajevima bolesti opisane u Levitskom zakoniku 13, možemo smatrati prvim pravilnikom o sanitarnim mjerama*“ (A History of Medicine, Grant R. Jeffery, The signature of God).

Ray Comfort

Iz knjige „Naučne činjenice u Bibliji“

Poniznost je:

- ~ govoriti što manje o sebi,
- ~ ne miješati se u tuđe poslove,
- ~ paziti da ne budemo znatiželjni,
- ~ prihvaćati radosno protivljenja i ispravke,
- ~ prelaziti preko tuđih pogrešaka,
- ~ prihvaćati zanemarenost, zaborav i mržnju,
- ~ ne tražiti da budemo posebno ljubljeni i prihvaćeni,
- ~ odgovarati uljudno i kad smo izazvani,
- ~ ne gaziti nikada ničije dostojanstvo,
- ~ ne raspravljati ni onda kad imamo pravo,
- ~ birati uvijek ono što je teže (kako bi drugima bilo lakše).

Majka Tereza

CARSTVO U NAŠIM SRCIMA

„Jednom kada su ga farizeji pitali kada će doći Božje carstvo, Isus im je odgovorio: Božje carstvo ne dolazi kao nešto što se vidi. Ljudi neće moći da kažu: Evo ga ovde ili eno ga onde, jer Božje carstvo je u vama.“ (Luka 17:20-21)

Učeći učenike da se mole, Isus im je dao primer kako da to čine. On je rekao: *„Ovako se dakle molite: Oče naš koji si na nebesima, neka je sveto ime Tvoje, neka dođe Carstvo Tvoje.“* (Mat. 6:9-10). On ih je učio da se mole i iščekuju carstvo Božije, jer tada Hrist još nije bio razapet u svetu kojim dominira drugo carstvo - carstvo tame.

Posle Njegove smrti i vaskrse- nja, kada je došao među svoje učenike, Njegova poruka je bila drugačija. Tada im je rekao: *„Data mi je sva vlast, na nebu i na zemlji. Zato idite i sve narode učinite mojim učenicima.“* (Mat. 28:18-19). Sva vlast u celom svemiru pripada Gospodu Isusu i On nam je ostavio vlast, kao predstavnicima Njegovog Carstva na zemlji. Kroz nas treba da se manifestuje Njegovo Carstvo, jer ono je u nama. Nema potrebe da se još uvek molimo da dođe, jer na tu molitvu je odgovorio i Carstvo je već u nama - novim stvorenjima.

Ako si nanovo rođena osoba, ti si onda nosilac Carstva Božijeg. Gde god da dođeš, Božije Carstvo ide sa tobom jer si ti Njegov živi hram. Isus je rekao: *„Ko me voli držaće se moje Reči i moj Otac će voleti njega i mi ćemo doći k njemu i u njega se nastaniti“* (Jov. 14:23). To za nas znači, da ukoliko volimo Gospoda, On postavlja svoj štab u našim srcima.

Odazovi se ovom pozivu, kao nosilac Božijeg Carstva i nemoj dozvoliti đavolu da djeluje oko tebe! Dobio si najveći autoritet u svemiru - u ime Isusa - da ga koristiš protiv đavola u svim okolnostima. Možeš da zaustaviš bolest, rat, smrt, siromaštvo i sve aktivnosti carstva tame i umesto njih da uvedeš mir, pravdu, ljubav, radost, zdravlje i napredak.

Proklamacija: Ja nosim Boga u sebi gde god da idem, progonim sile tame i afirmišem principe Božijeg Carstva, tvorim Božiju volju i proslavljam Gospoda.

U Isusovo ime. Amin!

Za dalje proučavanje: Propovednik 3:11

Chris Oyakhilome
Prevela Mira Vasiljević

EREC IZRAEL

zemlja Izraela

Taj dan učini Gospod zavet s Avramom govoreći: Semenu tvom dadoh zemlju ovu od vode misirske do velike vode, vode Efrata, kenejsku, kenezejsku i kedmonejsku, i hetejsku i ferezejsku i rafajsku, i amorejsku i hana-nejsku i gergesejsku i jevusejsku. (1. MOJSIJEVA 15:18-21)

I tada će Gospod opet podignuti ruku svoju da zadobije ostatak naroda svog, šta ostane od asirske i od Misira i od Patrosa i od etiopske i od Elama i od Senara i od Emata i od ostrva morskih. I podignuće zastavu narodima i prog-nane Izrailjeve i rasejane Judine sabra-će s četiri kraja zemlje. (ISAJA 11:11-12)

Ne boj se, jer sam ja s tobom; od istoka ću dovesti seme tvoje, i od zapada sabraču te. Kazaću severu: Daj, i jugu: Ne brani; dovedi sinove moje iz daleka i kćeri moje s krajeva zemaljskih, sve koji se zovu mojim imenom i koje stvorih na slavu sebi, sazdah i načinih. (ISAJA 43:5-7)

Ko je ikada čuo to? Ko je video takvo šta? Može li zemlja roditi u jedan dan? Može li se narod roditi ujedanput? A Sion rodi sinove svoje čim oseti bolove. (ISAJA 66:8)

Zato, evo, idu dani, govori Gospod, kad se neće više govoriti: Tako da je živ Gospod koji je izveo sinove Izrailjeve iz zemlje misirske; Nego: Tako da je živ Gospod koji je izveo sinove Izrailjeve iz zemlje severne i iz svih zemalja u koje ih beše razagnao! Jer ću ih opet dovesti u zemlju njihovu koju sam dao ocima njihovim. (JEREMIJA 16:14-15)

I daću vam se da me nađete, govori Gospod, i vratiću roblje vaše, i sabraču vas iz svih naroda i iz svih mesta u koja sam vas razagnao, govori Gospod, i dovešću vas opet na mesto, odakle sam vas iselio. (JEREMIJA 29:14)

Jer evo idu dani, govori Gospod, kad ću povratiti roblje naroda svog Izrailja i Jude, govori Gospod, i dovešću ih natrag u zemlju koju sam dao ocima njihovim, i držaće je. (JEREMIJA 30:3)

Evo, ja ću ih sabrati iz svih zemalja u koje ih razagnah u gnevu svom i u jarosti svojoj i u velikoj ljutini, i dovešću ih opet na ovo mesto i učiniti da nastavaju bez straha. I biće mi narod i ja ću im biti Bog. I daću im jedno srce i jedan put da bi me se bojali uvek na dobro svoje i sinova svojih nakon njih. I učiniću s njima

zavet večan, da se neću odvratiti od njih čineći im dobro, i daću im strah svoj u srce da ne odstupe od mene. I radovaću im se čineći im dobro i zasadiću ih u ovoj zemlji tvrdo svim srcem svojim i svom dušom svojom. Jer ovako veli Gospod: Kao što sam doveo na taj narod sve ovo zlo veliko, tako ću dovesti na njih sve dobro koje im obričem. Tada će se kupovati njive u ovoj zemlji, za koju vi kažete da je pusta i da nema u njoj ni živinčeta i da je dana u ruke Haldejcima. Kupovaće njive za novce, i pisaće knjige i pečatiti i uzimati svedoke u zemlji Venijaminovoj i po okolini jerusalimskoj i u gradovima Judinim i u gradovima po gorama i u gradovima po ravnici i u gradovima južnim, jer ću povratiti roblje njihovo, govori Gospod. (JEREMIJA 32:37-44)

Zato reci: Ovako veli Gospod Gospod: Sabraću vas iz naroda i pokupiću vas iz zemalja u koje se rasejaste, i daću vam zemlju Izrailjevu. (JEZEKILJ 11:17)

Mili ćete mi biti s ugodnim mirisom, kad vas izvedem iz naroda i saberem vas iz zemalja u koje ste rasejani; i biću posvećen u vama pred narodima. I poznaćete da sam ja Gospod kad vas dovedem u zemlju Izrailjevu, u zemlju za koju podigoh ruku

svoju da ću je dati ocima vašim. (JEZEKILJ 20:41-42)

Ovako veli Gospod Gospod: Kad skupim dom Izrailjev iz naroda među koje su rasejani, i posvetim se u njima pred narodima i nasele se u svojoj zemlji koju dadoh sluzi svom Jakovu, tada će živeti u njoj bez straha, i gradiće kuće, i sadiće vinograde, i živeće bez straha kad izvršim sudove na svima koji ih pleniše sa svih strana, i poznaće da sam ja Gospod Bog njihov. (JEZEKILJ 28:25-26)

Ovako veli Gospod Gospod: Evo, ja ću uzeti sinove Izrailjeve iz naroda u koje otidoše, i sabraću ih odsvuda, i dovešću ih u zemlju njihovu. (JEZEKILJ 37:21)

I povratiću roblje naroda svog Izrailja, i opet će sagraditi puste gradove i naseliće se, i nasadiće vinograde i piti vino iz njih, i načiniće vrtove i jesti rod iz njih. I posadiću ih u zemlji njihovoj, i neće se više iščupati iz zemlje svoje, koju im dadoh, govori Gospod Bog tvoj. (AMOS 9:14-15)

Ovako veli Gospod nad vojskama: Evo, ja ću izbaviti svoj narod iz zemlje istočne i zemlje zapadne. I dovešću ih, i oni će nastaviti usred Jerusalima, i biće mi narod i ja ću im biti Bog, istinom i pravdom. (ZAHARIJA 8:7-8)

SVEDOČANSTVO O MOLITVI U JEZICIMA

Moj suprug je jednom prilikom oputovao na poslovni put u Albertu, koja se nalazi na zapadu Kanade. Njegova kompanija ga je poslala na profesionalni seminar, koji organizuje za svoje radnike koji se dobro pokažu na poslu. Putovao je četrnaest sati i nakon toga njegov avion je sleteo u snežnu oluju u Kalgariju.

Ja sam za to vreme pratila vremenske (ne)prilike na TV-u i njegov let na internetu.

Prethodnog dana je palo 30 cm snega, a u vreme njegovog puta je bila gusta vejavica sa

konstantnim vetrom od 40 km/h. Oko 60 letova je tog dana otkazano za Kalgari (što je trećina dnevnih letova za taj aerodrom), ali njegov let je bio među onima koji nisu bili otkazani.

U gradu je bilo mnogo saobraćajnih nesreća, lančanih sudara i poginulih ljudi. Stalno su na vestima apelovali da ljudi ostanu u svojim kućama. Škole su bile zatvorene a i neke druge institucije.

Bila sam veoma zabrinuta kada se sat vremena pre sletanja aviona vetar pojačao na 45 km/h i

njegova jačina nije opadala.

Pitala sam se otkud baš sada da se pojačava, kad je ceo dan bio na 40 km/h, a i na vestima su javljali da će to biti maksimalna brzina vetra?! Osetila sam veliku potrebu da se molim zadnjih 20 minuta leta, odnosno u toku sletanja, negde oko pola jedan iza ponoći.

Molila sam Gospoda da utiša vetar i da im da mirno sletanje. Najpre sam se molila svojim rečima nekih 10 minuta. Pogledala sam na ekran, ali i dalje je vetar duvao 45km/h. Nastavila sam da se molim a onda je Duh Sveti preuzeo kontrolu i počeo da se moli kroz mene u drugim jezicima.

Posle svega minut ili dva molitve u jezicima, Duh Sveti mi je pokazao kako Gospod drži avion na svojim dlanovima i nosi ga kroz snežnu oluju. Celim svojim telom sam osetila silu inercije pri sletanju, kao da se sama nalazim u tom avionu. Videla sam jasno u duhu sliku kako Gospod nosi avion na svojim dlanovima.

Izgleдалo je to kao kad skupite dlanove da zahvatite vodu da se umijete, samo što nije bila voda na dlanovima nego avion. Obuzeo me mir i znala sam da će sve biti uredu, ali tada se

odjednom desilo nešto jako čudno.

Naglo su se dlanovi sa avionom na njima podigli ponovo u visinu i ja sam osetila celim bićem kao da ponovo uzlećemo.

Pitala sam Gospoda šta se dešava i zašto ponovo uzleću?! U mojim mislima su se rojila pitanja, ali nisam prestajala da se molim u jezicima, u Duhu Svetome.

Ubrzo posle toga, ruke sa avionom su se ponovo počele spuštati pred mojim očima. Ponovno sam videla i celim svojim bićem osetila sletanje. Videla sam kako ruke ovog puta spuštaju avion na pistu. U tom momentu je i Duh Sveti prestao da se moli kroz mene i obuzeo me je neopisiv mir i olakšanje. Bilo mi je jasno - sleteli su!

Uzviknula sam: *“Hvala ti Gospode, sleteli su!”*

Jedino mi je ostalo nejasno, šta je značilo ono ponovno uzletanje? Pogledala sam na ekran kompjutera i ostala zapanjena. U toku tih 10 minuta moljenja u jezicima brzina vetra u Kalgariju je sa 45 km/h opala na 38 km/h, iako je prethodnih sat vremena bila 45 km/h, a celo posle podne, večer, i sve do ponoći je konstantno bila 40 km/h!

Gospod je još jednom utišao oluju u našim životima. Pogledala sam na sat i videla da su trebali da slete pre minut. Pokušala sam da nazovem supruga na mobilni, ali je bio nedostupan. Pokušala sam još

jednom, a onda je u tom momentu stigao SMS od njega: "Hvala Gospodu, stigoh!"

Kasnije smo se čuli preko Skypa, dok je on čekao *shuttle* bus oko pola dva ujutru. Objasnio mi je da je sletanje bilo jako neprijatno, jer su jaki udari vetra zanosili avion, ali to još nije bilo ništa. Kada je avion već pri samom sletanju bio dosta nisko,

odjednom se bez najave i objašnjenja naglo ponovo podigao i uzleteo!

Kako to da sam ja na istočnoj obali kontinenta mogla osetiti celim svojim bićem i znati, da je na zapadnoj obali upravo taj avion usred sletanja ponovo uzleteo?

Tako što Duh Sveti poznaje i ispituje sve, čak i dubine Božije. Tako piše u Svetom Pismu o Duhu Svetom, predivnom Božijem Duhu, od koga ništa nije sakriveno. Pred Njim je sve golo i otkriveno. On ispituje najdublje tajne naših srca, poznaje svaku našu misao i čuje svaku našu reč, i pre nego što je izgovorena. To je Duh Gospoda pred kojim ćemo stati jednoga dana i morati položiti račun za svoje živote - za svaku misao, reč i delo.

Moj suprug iza sebe trenutno ima oko četrdeset letova, od toga devet prekookeanskih i nikad do sada nije imao ovakvo neprijatno iskustvo.

Opšte je poznata činjenica da su uzletanje i sletanje sami po sebi najopasniji delovi leta, a ovakvi manevri prekidanja sletanja naglim uzletanjem su veoma nebezbedni i ne dešavaju se tek tako. Posebno je opasno kada se ovakvi manevri rade usred snežne oluje sa udarima

jakog vetra i izuzetno smanjenom vidljivošću usled guste vejavice.

Kada se avion ponovo ispravio na visini, pilot je obavestio putnike da mu je iznenada bilo javljeno iz kontrole leta da mora da ostane u vazduhu i sačeka da drugi avion obavi sletanje ili uzletanje pre njega, tj. da raščisti prostor. Zbog toga je avion u kome je bio moj suprug morao ponovo da uzleti i kruži iznad grada sve dok nije dobio dozvolu za sletanje.

Sam pilot je bio zatečen situacijom, a još više putnici i posada koji nisu mogli čuti ovo iznenadno upozorenje i naređenje da se sletanje obustavi.

Neko ipak nije bio uopšte zatečen - Onaj koji je stvorio nebo i zemlju, vasionu, sve! Onaj, koji svaku planetu, zvezdu i sazvežđe poznaje po imenu i sastavu. Onaj, kome nije skriven ni jedan otkucaj tvoga srca. Onaj, koji je izbrojao sve vlasi kose na tvojoj glavi, koji poznaje svaku ćeliju tvoga mozga još od momenta kada si začet u majčinoj utrobi. On, čije je ime Car Slave, Gospodar nad gospodarima i Gospod nad svom vojskom nebeskom. On je na svojim probodenim dlanovima nosio taj avion kroz ovaj naš ograničeni prostor i vreme. On sam, koji je

večan, koji je oduvek i zauvek, koga niko nije stvorio jer On sam je Stvoritelj sveg stvorenja. On, koji živi u večnosti i koji je već video i bio i u sutra, i u prekosutra, i koji zna šta će biti i za 1000 godina. Onaj, koji je razapet, umro i uskrsnuo iz mrtvih, koji je i smrt pobedio i koji ponovo dolazi uskoro. *On nije bio zatečen iznenadnom zabranom sletanja!*

Bog je samo blago podigao svoje zaštitničke, očinske dlanove, snažne, sigurne i stamene, i silinom svoje večne nebeske ljubavi nadvladao silu gravitacije, akcije i reakcije, koje je On sam i stvorio još onog momenta kad je stvarao ovu zemlju i podario život našoj galaksiji.

Bog nije zatečen nijednom situacijom u našim životima i jedini način da ni mi sami ne budemo zatečeni, slomljeni, povređeni ili uništeni onim što nam se dešava, jeste da svoje živote u veri predamo u Njegove silne očinske ruke!

Jedini način da bezbedno stignemo na svako svoje odredište ovde na zemlji, i jedini način da sigurno uzletimo u nebeske visine u susret našem Gospodu, kada se naše putešestvije na ovoj zemlji završi,

jeste da već danas znamo da smo u Njegovim rukama, da Njemu pripadamo i služimo.

Jedino ako već sada živimo, dišemo i postojimo za Njega, jedino tako ćemo otići Njemu u zagrljaj kada fizički umremo. Jedino ako smo sigurni da nas je On spasio, naše spašene duše će sleteti mirno na Njegove probodene dlanove, kada nas provede kroz poslednju oluju ovozemaljskog života.

Pre skoro 19 godina suprug i ja smo predali svoje živote u veri Gospodu Isusu Hristu u ruke. Da Mu tada nismo poverovali i da Ga nismo molili da nam oprost grehe i spasi nas, da učini od nas nove ljude; da Ga nismo sve ove godine sledili, Njemu služili, za Njega živeli i Njegovu volju tražili u našim životima, vi danas sigurno ne biste čitali ovo. Da me pre 8 godina Gospod Isus Hrist nije krstio Duhom Svetim i ognjem, i da mi nije dao dar jezika i proroštva, danas sigurno ne bih mogla da vam napišem sve ovo. Ne bih znala šta znači živeti u punini Duha Svetog i ne bih nikada doživela Boga na ovako opipljive načine. Ne bih nikada iskusila radost i lepotu života u slobodi Duha Svetog. Da nisam primila krštenje Duhom Svetim ostala bih zauvek uskraćena za

bogatstvo Njegove slave koje mi se od tada do danas objavljuje, uskraćena za vizije, tumačenje snova, silu pomazanja koja oslobađa od svakog okova, čuda isceljenja... Ostala bih uskraćena za anđeoske jezike, proroštva, reči mudrosti i znanja i za krasotu slavljenja i pod vodstvom Duha Svetog. Moja porodica bi ostala uskraćena za nebrojene blagoslove i pobede, kroz koje nas je Duh Božiji od tada do danas proveo.

Nakon iskustva sa avionom u snežnoj oluji, ponovo sam bila zapanjena Božijom dobrotom i vernošću, po ko zna koji put u našim životima. Zajedno sa svojim suprugom i našom decom mogu reći: *“Dovde nas Gospod dovede, živi Bog Izraelov i Njegova silna desnica!”*

Jedna od prednosti života na severu Ontaria je uživanje u netaknutoj prirodi. Nigde na svetu (osim na severnom polu), sneg nije tako čist i beo. U svom sjaju izgleda kao dijamanti rasuti po beskrajnom, belom pokrivaču. Kada je okupan sunčevi zracima, blješti zaslepljujućom svetlošću kao neki filigranski rad protkan dragim kamenjem. “Uhvaćen u zamku” veličanstvene lepote ove nebeske beline, sve šta je čovek u stanju da uradi, jeste da zastane

na trenutak, da zadrži dah i poželi da i njegovo srce bude ovako čisto, belo i sveto.

Da li si svestan da je to moguće? Sveto Pismo nam otkriva da je sve moguće onome ko veruje. Sve je moguće onome koji veruje da je Isus Hrist Sin Božiji koji je sišao sa neba na zemlju rodio se od device. Bio je razapet na krstu Golgote za oproštenje naših greha, ustao je treći dan iz mrtvih, uzneo se u nebo i poslao Duha Svetog svojim sledbenicima. Uskoro će Isus ponovo doći na zemlju da sudi celom svetu, svakome po njegovim delima.

Želiš li ovu belinu, čistoću i nevinost za svoju dušu i svoje srce? Gospod govori u Svetom Pismu: *“Hajde, dođi onda da čuješ šta imam da ti kažem, ako gresi tvoji budu kao skerlet, biće beli kao sneg.”*

Daj Bože da što pre spoznaš ovu veliku istinu, jer Gospod se neda izrugivati i šta čovek seje to će i žnjeti, a bez svetosti niko neće videti Gospoda. Ako pored svega što si u životu čuo o Gospodu i spasenju koje nam On nudi; ako pored svega što već znaš ipak i dalje živiš bez Boga u svakodnevnom grehu i opasnosti od pakla, znaj da ti se jako

čudim. Čudim se, jer nisi svestan šta propuštaš. To je kao da ležeći iznemogao od dugog lutanja po pustinji umireš od žeđi, sa glavom klonulom pored bistrog potoka. Šta te sprečava da pružiš ruku i zahvatiš gutljaj žive vode?

Ako već poznaješ Gospoda i ako znaš da pripadaš Njemu; ako si svestan da te je spasio i iskupio od greha i pakla, ali još uvek ne tražiš i ne primaš krštenje Duhom Svetim i ognjem (zajedno sa darovima Duha), znaj da ti se čudim još više. Nisi svestan šta propuštaš.

To je kao da se danima i godinama kupiš u tom predivnom, bistrom potoku, iz njega zalivaš svoju baštu, pojiš svoju stoku i pereš u njemu svoj veš, a istovremeno sam umireš od žeđi. Divno je kupati se i uživati u bistrim planinskim rekama, ali *voda sa ovog izvora je prvenstveno za piće!*

Šta te sprečava da ispružiš svoju ruku i ugasiš žeđ svoje duše i svoga duha živom vodom? Samo tada će i iz tvoga bića poteći reke žive vode i samo tada ćeš biti u mogućnosti napojiti mnoge druge žedne duše vodom sa ovog istog izvora života. Nikome ne možemo dati ono što i sami najpre nemamo.

Ima li žednih među vama?

Žednih istine, pravde i pravednosti? Žednih ljubavi, mira i istinske radosti? Ima li nekoga, ko ne želi da bude pokraden i uskraćen za obilje blagoslova i života u punini Duha Svetog? Ima li nekoga, ko ne želi da bude žedan preveden preko vode? Ima li nekoga, ko ne želi da bude nasamaren i izigran ljudskom filozofijom, religioznim doktrinama i učmalim crkvenim tradicijama i normama koje ubijaju svaku volju za životom, koje guše svaku radost i kreativnost, koje seku krila umesto da udahnuju dobar vetar u raspeta jedra? Ima li među vama žednih nade, smisla, budućnosti, cilja, perspektive, svetosti, čistoće, beline, mirne savesti i čvrstog sna? Žednih vernosti, iskrenosti, vere, isceljenja rana duše i tela, oproštenja greha, spasenja i večnog života?

Pogledaj, izvor vode života teče pred tvojim očima. Šta te sprečava da utoliš žeđ svoje duše?

Svi smo samo putnici na ovoj zemlji, prolaznici sa jednosmernom kartom; pa zato, bolje na vreme budimo sigurni za koju destinaciju smo uzeli kartu!

Tanja Hajek, Kanada

ZAHEJ I NJEGOVO OBRAĆENJE

*A Isus mu reče: danas dođe
spasenje kući ovoj.*

Luka 19, 9

Dogodilo se to u kući bogatog čoveka po imenu Zahej, u gradu Jerihonu. Posle razgovora sa Gospodom Isusom u "četiri oka", ovaj čovek je izjavio: "Polovinu imanja dajem siromasima, a ako sam nekoga prevario u nečemu, vraćam četvorostruko." Ovaj čovek se prosto odrekao sveg svojeg imanja i bogatstva, koje je sakupljao celog života.

O takvom događaju se mnogo govori. Zamišljam sliku, kako je novinar poznatih novina došao kod Zaheja da od njega dobije intervju. Kako je mogao da izgleda takav razgovor. Pretpostavljam ovako:

Novinar pita: "Gospodine Zaheje, na neshvatljiv način ste ispraznili svoju kasu! Kako ste došli na takvu ideju?"

Zahej odgovara: "Isus me je posetio."

Novinar: "Smem li otvoreno da govorim? Sakupili ste na bestidan način veliku sumu novca i sada

želite - kako se to kaže - da to ispravite?"

Zahej sada postaje veoma ozbiljan: "Da ispravim? Ko je jednom sreo Isusa, taj zna da ni jedan greh ne može da ispravi ni da ga odbaci, ali Isus ima moć da nam oprostí svaki greh, jer On je to jagnje Božje, koje skida sve grehe sveta."

Novinar se čudi: "Zašto ste onda svoju kasu tako nemilosrdno ispraznili, kada na taj način ne možete ništa da ispravite?"

Sada se Zahej smeši: "Bio sam rob mamona (novca), sada me je Isus od njega oslobodio."

*O, Gospode Isuse! Kako je velika
Tvoja milost da odstranjuje greh
i oslobađa naš život. Dozvoli nam
da doživimo snagu ove milosti.*

Amin.

Wilhelm Busch

MOLITVE ZA MISIONARA

Jedan misionar na odsustvu je ispričao istinitu priču kako je bio kod kuće u posjeti svojoj crkvi u Mičigenu.

* * *

Dok sam služio u jednoj maloj terenskoj bolnici u Africi, svake dvije sedmice bih biciklom putovao kroz džunglu do obližnjeg grada po zalihe. Ovo putovanje je trajalo dva dana i zahtjevalo je kampovanje tokom noći na pola puta. Na jednom od ovih putovanja, stigao sam u grad u kojem sam planirao da podignem novac iz banke, kupim lijekove i namirnice, i počnem svoje dvodnevno putovanje nazad do terenske bolnice. Po dolasku u grad,

posmatrao sam dva čovjeka kako se tuku, a jedan od njih je bio ozbiljno povrijeđen. Sanirao sam mu povredu i istovremeno sam mu svjedočio o Gospodu Isusu Hristu. Zatim sam putovao dva dana, kampovao tokom noći, i stigao kući bez incidenata. Dvije sedmice nakon toga ponovio sam svoje putovanje.

Po dolasku u grad prišao mi je mladić čiju sam povredu sanirao. Rekao mi je da je znao da sam nosio novac i lijekove.

Rekao je: „Neki moji prijatelji i ja smo te pratili kroz džunglu jer smo znali da ćeš t a m o kampovati preko noći. Planirali smo da te ubijemo i da ti uzmemo lijekove i novac. Ali baš kada smo htjeli da uđemo u tvoj šator, vidjeli smo da si

okružen sa dvadeset i šest naoružanih stražara.“

Nasmijao sam se na ovo i rekao sam da sam bio sam na tom mjestu u džungli. Međutim, mladić je i dalje insistirao: „Ne gospodine, ja nisam bio jedini koji je vidio stražare. Mojih pet prijatelja su ih takođe vidjeli, i svi smo ih prebrojali. Zbog njih smo se prepali i ostavili te.“

U tom momentu, jedan čovjek iz zajednice je ustao, prekinuo misionara i pitao da li može da mu kaže tačan dan kada se to dogodilo. Misionar je rekao datum, a čovjek koji ga je prekinuo ispričao je sledeću priču:

„Te noći, za vrijeme tvog incidenta u Africi, ovdje je bilo jutro, i ja sam se pripremao da igram golf. Taman kada sam htio da zamahnem, osjetio sam potrebu da se molim za tebe. Zapravo, poticaj od Boga je bio toliko jak da sam pozvao ljude iz crkve da se sastanemo ovdje u crkvi i da molimo za tebe. Da li bi ustali svi koji su taj dan bili ovdje sa mnom?“

Ustali su ljudi koji su se taj dan sastali da mole. Misionar nije bio toliko zainteresovan da vidi ko su oni – bio je okupiran brojanjem ljudi koje je vidio. Bilo ih je 26.

A.N.

Prevela *Sonja Rakić*

Apostolsko vjerovanje

Vjerujem u Boga, Oca, Svedržitelja, Stvoritelja neba i zemlje; i u Isusa Hrista Njegovo jedinorođenog Sina, Gospoda našeg; koji je začet Duhom Svetim, rođen od device Marije; i koji je stradao u vrijeme Pontija Pilata, razapet, umro i bio pogreben; sišao u pakao; koji je treći dan vaskrsao iz mrtvih; i koji se vaznup u nebo i sjedi s desne strane Boga Oca Svedržitelja, odakl eće ponovo doći da sudi živim ai mrtvima. Vjerujem u Duha Svetoga; svetu sabornu crkvu: zajednicu svetih; oprostjenje grijeha; vaskrsenje tijela; i život vječni. Amin.

I ZVOR SNAGE

Svi koji su primili preobilnu Božju milost i dar pravednosti, vladat će u životu kroz Hrista. (RIMLJANIMA 5:17)

U životu treba da vladamo kao kraljevi i kraljice. Život na ovoj zemlji ne treba vladati nama; mi trebamo vladati njime. Sledeće logično pitanje koje treba postaviti jeste: „Imate li snagu ili sposobnost to činiti?“

Zamislite psa čivavu i sivog medvjeda grizlija. Čivave su mali i lajavi psi. Oni mogu biti vrlo uporni i gotovo neumorni. Jeste li se ikada sreli s čivavom koji ima stav? On će bez prestanka lajati i režati kako bi vas istjerao s područja za koje misli da je njegovo. Čak vas može ugristi za nogu. Ako ga nježno odgurnete od sebe, on će neumorno nastaviti svoj pohod ne bi li vas nadvladao. Međutim, ako vam dosadi njegovo ponašanje, sve što je potrebno jest

jedan dobar udarac nogom uz glasni povik i čivava će se užurbano udaljiti, zaplašen i sramotno poražen. Zašto? Taj pas nema snagu nadvladati odraslo ljudsko biće. S druge strane, ukoliko grizli ima istu namjeru da vas otjera sa svog područja, a vi nemate pušku, u ozbiljnom ste problemu. Medvjed vas može lako nadvladati i oduzeti vam život.

Znamo da postoje sile koje ne žele da mi dovršimo trku. Dok se borimo sa njima, znamo li da ih možemo pobijediti? Kada dođe do bitke s tim natprirodnim neprijateljima, jesmo li poput čivave ili grizlija? Odakle dolazi snaga da možemo vladati?

Odgovor se nalazi u Rimljanima 5:17: Sposobni smo vladati zbog „preobilne Božje milosti.“

(U mojoj knjizi *Extraordinary* možete naći objašnjene značenja riječi milost, a ovdje ću objasniti samo njene najvažnije vidove.)

VELIKI PREKID U VEZI

Upravo je tu, kada je riječ o „preobilnoj milosti“ došlo do ogromnog prekida u vezi među evanđeoskim hrišćanima u Americi. Naša služba je 2009. sproveda anketu širom Amerike, među hiljadama nanovorođenih Hristovih sljedbenika, koji vjeruju u Bibliju i svakog nedjeljnog jutra idu u crkvu, i koji pripadaju različitim denominacijama ili nezavisnim zajednicama.

U upitniku smo tražili od ljudi da navedu tri ili više definicija odnosno opisa milosti Božje. Većina ispitanika definisala je Božju milost kao (1) spasenje; (2) nezasluzeni dar; i (3) oprostenje od grijeha.

Tako mi je drago što američki hrišćani razumiju da su spašeni po milosti i samo po milosti. Spasenje ne dolazi tako što vas neko poprska vodom, niti zato što idete u crkvu i pridržavate se religioznih zakona, niti što činite više dobrih djela nego loših.

U Efescima 2:8-9 jasno piše: „Da, milošću ste spašeni – po vjeri. To ne dolazi od vas; *to je dar Božji!* To ne dolazi od djela, da se ko ne bi hvalisao.“ Umiruje spoznaja da su evanđeoski hrišćani čvrsto utemeljeni u znanju da se Božja milost ne može zaraditi ili zaslužiti, već da se može primiti samo kroz vjeru u otkupljujuće

djelo Isusa Hrista na Golgoti.

Tragično je gledati dobronamjerne ljude kako pokušavaju *zaraditi* Božju naklonost. Bio sam svjedok previše žalosnih situacija u kojima su muškarci i žene ovisili o svojim vlastitim nastojanjima ne bi li se pomirili s Bogom. Neovisno o tome kako dobro mišljenje društvo ima o vama, Pismo nas upućuje da se ne možemo svojim naporima sami spasiti od suda koji dolazi na čovječanstvo. Spasenje se prima jedino vjerom, jer je to Božji dar koji nam je Bog dao kroz smrt i uskrsnuće svoga Sina.

Tragično je, takođe, gledati one koji su vjerom primili Božji dar vječnoga spasenja, a onda nastavili živjeti kao da mogu Njegovu milost zaslužiti svojim radom. Ovi vjernici misle da moraju više moliti, češće postiti i izvoditi više djela milosrđa i baviti se drugim relevantnim hrišćanskim poslovima. Apostol Pavle je morao ukoriti crkvu u Galatiji zbog ovog pogrešnog koraka: „Pretpostavljam da vam to nije bila namjera, ali evo što se dogodilo. Kad pokušavate živjeti po svojim vlastitim religioznim planovima i projektima, prekidate s Hristom, ispadate iz milosti“ (Galatima 5:4).

Uistinu, tužno je vidjeti toliko dobronamjernih hrišćana kako i danas upadaju u istu zamku. Ispitivanje je otkrilo i to da, uopšteno gledajući, američki

hrišćani znaju kako su naši grijesi izbrisani milošću Božjom. Efescima 1:7 potvrđuje ovu prekrasnu istinu: „U kome (Hristu) imamo otkupljenje Njegovom krvlju, oproštenje grijeha, prema bogatstvu Njegove milosti.“ Bog je dragovoljno dao dar kojim se opraštaju naši grijesi zauvijek.

Tako se čini da je većina američkih vjernika utemeljena u osnovnim istinama da Božja milost uključuje spasenje i oproštenje grijeha, a to je nezasluzeni dar. Stoga se može reći da su službenici evanđelja obavili svoj zadatak naglašavajući ova važna područja, a ja vjerujem da je Bog, što se toga tiče, vrlo zadovoljan.

Sada nastupa tragedija koju je ispitivanje razotkrilo. Samo 2% od hiljadu ispitanika vjeruje da „Božja milost daje snagu“, a upravo tako Bog opisuje svoju milost: „*Moja je milost sve što ti je potrebno, jer moja je snaga najveća kad si ti slab.*“ (2 Kor. 12:9).

Pogledate li ovaj stih u Bibliji u kojoj su riječi koje izgovara Isus štamapne crveno, a ostale riječi crno, vidjećete da gornje riječi nisu tiskane crno. One su crvene. Premda je ove riječi napisao apostol Pavle, to nisu njegove riječi, već od samog Gospoda. Bog definiše svoju milost kao svoju snagu. Ipak, prema provedenom ispitivanju, samo 2% američkih hrišćana to zna i razumije. (Tačan rezultat je

bio 1,9%). To je manje od dvoje na svakih 100 vjernika! Naš sveprisutni, svemogući Bog definiše svoju milost kao ono što daje snagu, a ipak manje od dvoje ljudi na svakih 100 hrišćana to zna. Alarmantno, uistinu!

MILOST, SNAGA KOJU BOG DAJE

Značenje riječi *slabost* u 2. Kor. 12:9 je „nesposobnost“. Bog kaže: „Moja milost (snaga) je dovoljna kad se suočavate sa situacijama koje su izvan vaše snage.“ Isto se vidi i u Pavlovim komentarima u vezi s makedonskim vjericima: „Obavještavamo vas, braćo, o *milosti* koju je *Bog dao* makedonskim crkvama ... Svjedok sam da su, *prema svojim mogućnostima i iznad njih*, dobrovoljno darivali“ (2. Kor. 8:1,3). Božja je milost omogućila makedonskim hrišćanima da idu iznad svojih mogućnosti. To je milost – snaga koju Bog daje. Ranije je Pavle napisao istim primaocima pisma: „Naš se odnos s vama temeljio na Božjoj iskrenosti i poštenju, *snagom Božje milosti*, a ne na ljudskoj mudrosti“ (2. Kor. 1:12). I ovdje se milost prikazuje kao snaga koju Bog daje.

Petar je na isti način definisao Božju milost: „Milost vam i mir u obilju... Njegova božanska snaga obdarila nas je svime što je potrebno za život i pobožnost“ (2. Pet. 1:2-3). Imamo ponovo milost na

koju se poziva kao na „Njegovu božansku snagu.“ Petar zapravo govori kako nam je kroz snagu Božje milosti dostupno sve što nam je potrebno da bismo živjeli onako kako je Bog planirao, ako to primimo vjerom.

Podimo dalje pa provjerimo u rječniku grčkog jezika. Grčka riječ koja se često koristi za milost u Novom zavjetu je *charis*, koju *James Strong* definiše u svojoj konkordanci (*Exhaustive Concordance of the Bible*) kao „dar“, „korist“, „naklonost“, „milost“ i „darežljivost“. Spojite li ovu početnu definiciju s odabranim stihovima iz poslanica Rimljanima, Galatima i Efescima, jasno ćete vidjeti koji je aspekt milosti poznat većini američkih hrišćana. Međutim, Strong nije stao ovdje. On nastavlja definisati *milost* kao „božanski uticaj na srce, i njegov odraz na život“.

Iz ove definicije možemo razabrati da postoji vanjski odraz onoga što se dogodilo u srcu, čime se podcrtava snaga koju daje milost. Biblija nam veli da kad je Varnava stigao u antiohijsku crkvu „i vidio *dokaz milosti Božje*, obradovao se“ (Djela 11:23). On nije čuo o milosti, on je vidio dokaz o njoj. On je vidio snagu u srcima koja se očitovala u načinu na koji su ljudi živjeli svoje živote. Zato je Jakov pisao: „Dokaži mi svoju vjeru [milost] odvojeno od

djela, a ja ću tebi dokazati svoju vjeru [milost] djelima!“ (Jakov 2:18). Ja sam ubacio riječ *milost* umjesto riječi *vjera* jer vjerom imamo pristup Božjoj milosti (vidjeti u Rimljanima 5:2). Jakov zapravo kaže: „Želim vidjeti dokaz snage koja je pravi pokazatelj da ste stvarno primili milost tako što ste povjerovali.“

Zondervanova Encyclopedia of Bible Words tvrdi o riječi *charis*: „Ova je milost dinamična sila koja čini više od pukog uticaja na naš odnos s Bogom, tokom kojeg postajemo pravedni. Milost, isto tako, utiče na naše iskustvo. Milost je uvijek označena Božjim djelovanjem u nama, djelovanjem koje nas osposobljava nadvladati svoju bespomoćnost.“

Nakon pažljivog čitanja Novog zavjeta i svakog stiha koji se odnosi na milost, nakon sati i sati proučavanja niza rječnika grčkih riječi, te nakon razgovora s osobama koje tečno govore grčki, mogu sa sigurnošću izreći svoju vlastitu sažetu definiciju *milosti* koja glasi ovako: Milost je snaga koju Bog dobrovoljno daje, a koja nas osposobljava da idemo iznad svojih prirodnih sposobnosti.

ZAŠTO TAKO TRAGIČNO?

Zašto tek 2% hrišćana u SAD, a to je tako tragično, razumije snagu Božje milosti? Dopustite mi da to

ilustrujem pomoću hipotetičkog scenarija. Recimo da smo proveli istraživanje i otkrili malo pleme koje živi u blizini ekvatora u Africi. Otkrili smo da ovo pleme mora pješačiti oko 5 kilometara svaki dan po vodu iz najbližeg izvora. Zatim moraju pješačiti 5 kilometara nazad kako bi dopremili pitku vodu u svoje selo.

Kad je selu potrebna hrana, životinje ne skaču same od sebe u njihovo selo govoreći: „Ja sam tvoja večera, probodi me kopljem!“ Ne, pripadnici plemena moraju ići tamo gdje su životinje i uloviti ih. Ponekad, nakon što ubiju divlju zvijer ili antilopu, moraju tu tešku lovinu nositi 12-16 kilometara nazad u svoje selo. Kad god su im potrebne namirnice koje ne mogu naći u okolini svoga sela, moraju pješačiti više od 35 kilometara, kupiti ih ili svoju robu razmijeniti za njih i zatim ih nositi isto toliko nazad. Nakon što smo sve to saznali, odlučili smo im nešto pokloniti. Da, mi ćemo im iskazati naklonost tako što ćemo im biti *milostivi* i *velikodušno ih darivati* (sve su to definicije *milosti* prema Strongu). Odlučili smo im kupiti novi Land Rover. Kupili smo vozilo, dopremili ga na obalu Afrike i zatim lično dovezli na njihovo područje. Nakon što smo ga parkirali u blizini, otišli smo u selo, potražili poglavicu i malo pleme te ih doveli kako

bismo im pokazali Land Rover. S velikim smo osmijehom objavili: „Ovo je naš dar za vas!“

Pozvali smo poglavicu da sjedne na prednje sjedište uz vozača. Jedan od nas je sjeo za upravljač i pokrenuo vozilo. Srećno smo uzvicknuli: „Poglavico, ovaj je Land Rover fantastičan! Ima klimu! Ako je vani 42 stepena, samo pritisni ovo dugme i okreni ovaj drugi na 22 pa ćeš imati ugodnu temepraturu iako je vani paklena vrućina.“

Zatim smo mu objavili: „I ne samo to, ovaj Land Rover ima grijanje. Ako je vani hladno, pritisni ovo dugme i okreni na 24, pa ćeš imati ugodnih 24 stepena u vozilu premda je temperatura ispod 0. Stavili smo i satelitski radio u ovaj Land Rover. Znaš li šta to znači? Možeš slušati radio programe koji se emituju u cijelom svijetu dok si u ovom vozilu.“ Podesiš radio na program i čuje se BBC iz Engleske. Poglavica je zadivljen.

„No, ni to nije sve, poglavico,“ nastavljaš ti. „Takođe imamo i DVD plejer u ovom Land Roveru.“ Izvučemo iz džepa nekoliko DVD-a. Ubacimo jedan disk, pritisnemo “Play” i poglavica zadivljeno gleda prekrasan film u boji na ekranu.

„A ima još toga! Ovaj Land Rover ima i CD plejer.“ Ubacimo CD sa slavljenjem, a poglavica ne može doći sebi od divljenja dok se vozilom razleže prekrasna muzika slavljenja. Obojica izlazimo iz auta, a poglavica pita: „Kako da vam uzvratimo za ovaj veliki dar?“

„Ništa,“ kažemo. „Ne možeš to kupiti od nas. Mi to dobrovoljno poklanjamo tebi i tvome plemenu. Sve vas jako volimo!“

Poglavica i pleme su vrlo zahvalni. Odlazimo. Nakon nekoliko mjeseci čujemo da pleme i dalje pješači 5 km svakog dana po vodu. Još uvijek pješače kilometrima da bi lovili i nosili svoju tešku lovinu, i da, još uvijek pješače 35 km do najbližeg sela da bi nabavili ostale namirnice. Zašto? Zato jer smo im zaboravili reći da je osnovna funkcionalna definicija Land Rovera: *prevoz*. Pokazali smo poglavici sve osim one najvažnije osobine: ovaj će vas Land Rover prevesti kamo god želite i trebate ići, i prevoziće vaš teret za vas. Na isti način, mnoge hrišćanske vođe zanemaruju reći hrišćanima da je osnovna

funkcionalna definicija Božje milosti - *Njegova snaga*.

OSNOVNA FUNKCIONALNA DEFINICIJA

Možete mi postaviti pitanje: „Zar je primarna funkcionalna definicija milosti Božja snaga? Kako možeš tvrditi tako nešto?“ Nedavno sam, dok sam molio, osjetio kako me Gospod pita jedno provokativno pitanje: „*Sine, na koji sam način uveo milost u moju knjigu, Novi zavjet?*“ Budući da sam napisao više od tucе knjiga, ovo mi je pitanje uistinu nešto značilo. Kad god uvodim novi pojam u knjizi, jedan kojeg većina čitalaca ne poznaje, uvijek dajem primarnu definiciju. Kasnije u knjizi mogu dati i drugu definiciju, ali je važno odmah na početku navesti osnovnu definiciju. Na primjer, ako pišem pismo poglavici da ga obavijestim o Land Roveru, u prvom ću odlomku navesti sledeće: “Poglavico, darujemo vam novi Land Rover. Njegova je osnovna funkcija prijevoz. Od sada vaši ljudi ne treba da nose težak teret na svojim leđima svakoga dana. Neko ih može odvesti do izvora i prevesti vodu u selo. Od sada vaši ljudi više neće morati nositi plijen koji su ulovili i to kilometrima daleko; neko može jednostavno odvesti vozilo na mjesto ulova i prevesti plijen do sela. Nadalje,

vaši ljudi neće morati hodati 35 km do najbližeg sela; jednostavno se odvezite tamo i prevezite namirnice nazad u selo.”

Bilo bi vrlo važno navesti osnovnu svrhu Land Rovera, jer poglavica i njegov narod nisu nikada prije vidjeli vozilo. Zatim bih im u drugom odlomku pisma mogao reći o klima uređaju i grijanju. Treći bih odlomak mogao posvetiti DVD i CD plejerima. Pismo bih mogao zaključiti time da mu kažem kako je to dar. No, svakako bih mu prvo dao primarnu definiciju tog vozila i to odmah u prvom odlomku.

Imajući to sve na umu, vratimo se pitanju koje mi je Gospod postavio: „*Na koji sam način uveo milost u Novi zavjet?*“

Odgovorio sam: „Ne znam.“ Otišao sam do svog kompjutera, uključio ga, otvorio konkordancu i našao način na koji je Bog uveo milost u Novi zavjet. Učinio je to u Jovanu 1:16: „Uistinu, svi mi primismo od Njegove [Isusove] punine: milost za milost.“

Zapazite da je Jovan napisao „milost za milost.“ Imam prijatelja Grka koji živi u Atini. On je službenik koji ne samo da govori grčki kao svoj materinji jezik nego je i studirao stari grčki jezik. On je osoba kojoj se obraćam za savjet kad god se radi o grčkom jeziku.

Dakle, on mi je rekao da u tom

stihu Jovan zapravo tvrdi da nam je Bog dao „najobilnije obilje milosti“. Drugim riječima, apostol nam govori da prelijevanje ili obilje onoga što milost čini je da nam daje puninu Isusa Hrista! Čujete li vi to? Punina samoga Isusa Hrista! To govori o sposobnosti i snazi. Želim biti siguran da ste shvatili ovo što je ovdje rečeno. Pretpostavimo da pristupim prosječnom igraču tenisa. Radi se o igraču C klase u njegovom lokalnom klubu. Ja mu kažem: „Trenutno raspolažemo naučnim metodama da vam damo puninu – punu sposobnost – Rodžera Federera.“ (Ako ne pratite tenis, Federer se nalazi među najvećim igračima u povijesti toga sporta.)

Što mislite kako će odgovoriti ovaj igrač C klase? Sigurno će reći: „Apsolutno! Odmah mi to dajte! Što mi je činiti?“ A kad mu damo puninu sposobnosti Rodžera Federera, šta će se dogoditi? Pogodili ste: Osvojiće klupski turnir, zatim će se kvalificirati za turnir US Open i pobijediće na njemu, a zatim i na Vimbldonu.

Pretpostavimo da pristupim studentu prve godine arhitekture. Kažem mu: „Trenutno raspolažemo naučnim metodama da vam damo puninu – punu sposobnost – Franka Lojda Vrajta.“ Šta mislite kako će ovaj mladi student odgovoriti? Uzviknuće: „Vau, odmah mi to dajte!“ A kad mu

damo, šta će taj student učiniti? Napustiće školu i započeti svoju karijeru ovjenčanu nagradama.

Još jedan primjer pa da zaključimo. Pretpostavimo da pristupim poslovnom čovjeku koji se napreže u svom poslovanju i kažem mu: „Trenutno raspoložemo znanstvenim sredstvima da vam damo puninu – punu sposobnost - Bila Gejtsa.“ Šta mislite kako će ovaj poslovni čovjek odgovoriti? On će povikati: „Želim to! Učinimo to odmah!“ Šta će učiniti nakon što je primio puninu sposobnosti Bila Gejtsa? Počeće razmišljati o dizajniranju novih proizvoda i investiraće u poslove o kojima ranije ne bi ni pomišljao.

Dakako, milost nam nije dala ništa od punine Rodžera Federera, Franka Lojda Vrajta ili Bila Gejtsa. To bi bila jako mala milost. Ne, Božja milost nam daje puninu samoga Isusa Hrista! Razumijete li to? To se zove sposobnost! To se zove snaga! Dakle, Bog u Novi zavjet ne uvodi milost kao dobrovoljni dar, premda sam zauvijek zahvalan što to jeste Njegov dragovoljni dar. Ne uvodi je niti kao otpuštanje naših grijeha, premda sam zauvijek zahvalan što Njegova milost briše naše grijeha. Ne, On uvodi milost kao snagu koja nam daje puninu Isusa Hrista.

Kao što se sjećate iz prethodnog poglavlja, Petar piše da nas Božja

milost čini „dionicima božanske prirode“ (2. Pet. 1:2-4). Riječ *prirode* opisuje bitne osobine ili karakteristike osobe. Stoga, Božja nam milost dobrovoljno daje puninu bitnih osobina i karakteristika samog Isusa! Zbog toga Jovan izjavljuje: „Jer kakav je On, takvi smo i mi u ovome svijetu (1. Jov. 4:17). Shvatate li veličinu ovih riječi? Ovo samo još više ističe našu snagu i potencijal da vladamo u životu! Božja milost nas je stvorila kako bismo bili tačno onakvi kakav je Isus; On nam je dao snagu da živimo onako kako je On živio. Mi smo doslovno u Hristu. Mi smo Njegovo tijelo. Mi smo Hrist na zemlji. Mi smo hrišćani. Zato je Jovan tako odvažno pisao: „Ko tvrdi da ostaje u njemu, taj mora tako živjeti kako je On živio“ (1. Jov. 2:6).

Neka ove riječi prodru duboko u vaše srce; trebamo živjeti onako kako je Isus živio na ovoj zemlji. To nije biblijska preporuka; to je biblijska zapovijest!

John Bevere

PROMAŠITI SVOJU SUDBINU

„Tako će biti reč moja kad izađe iz mojih usta: neće se vratiti k meni prazna, nego će učiniti što mi je drago, i srećno će svršiti na što je pošaljem. Jer ćete s veseljem izaći, i u miru ćete biti vođeni; gore i bregovi pevaće pred vama od radosti, i sva će drveta poljska pljeskati rukama. Mesto trnja niknuće jela, mesto koprive niknuće mirta; i to će biti Gospodu u slavu, za večan znak, kojega neće nestati.“ (Is. 55:11-13)

Adam i Eva su bili stvoreni sa jednom uzvišenom svrhom – da imaju zajedništvo sa Bogom. Pismo nam daje predivnu sliku kako je Bog dolazio u Edemski vrt kada bi zahladilo da bi imao zajedništvo sa Adamom i Evom. To se događalo u predvečerje kada je osvežavajući povetarac duvao.

Bog je Adamu dao posao. Trebalo je da bude čuvar Edemskog vrta. Trebalo je da ga čuva i nadgleda. Adam je zakazao u tome. Prvi problem ljudskog roda se dogodio u muškarcu. Prvi propust zabeležen u Pismu se pripisuje ženi, ali i

muškarac je zakazao u svojoj dužnosti. Nije bio tamo gde je trebalo da bude.

Ovo je problem u svim kulturama, muškarci koji ne ispunjavaju svoju svrhu. Oni koji su odustali od ispunjavanja svojih dužnosti. Tada je skoro neizbežno da žene popune tu prazninu koja nastane kada muškarci zakažu. To nikada nije bio Božiji plan. Bog ima jedan plan koji funkcioniše.

Jedinstvena uloga žene

Moja supruga Rut često drži predavanja o tome šta znači biti žena Božija. Ja stalno „kradem“ i koristim jednu njenu misao, ali znam da mi ona uvek oprašta zbog toga. Rut ima običaj da kaže da u celokupnom izveštaju o stvaranju nema ničega što nije

dobro, sve dok čovek nije otkrio da nema druga. To je prva situacija u kojoj je Bog rekao da nešto nije bilo dobro. Nije bilo dobro za čoveka da bude sam. Sve što je Bog do tada stvorio, bilo je dobro, što znači da žena ima posebno mesto. Bez nje, muškarac nije ono što bi trebalo da bude.

Ovako je to zapisano u Bibliji:

„Jer Gospod Bog stvori od zemlje sve zveri poljske i sve ptice nebeske, i dovede k Adamu da vidi kako će koju nazvati, pa kako Adam nazove koju životinju onako da joj bude ime; I Adam nadade ime svakom živinčetu i svakoj ptici nebeskoj i svakoj zveri poljskoj; ali se ne nađe Adamu drug prema njemu. I Gospod Bog pusti tvrd san na Adama, te zaspa; pa mu uze jedno rebro, i mesto popuni mesom; I Gospod Bog stvori ženu od rebra, koje uze Adamu, i dovede je k Adamu.“

1. Mojsijeva 2:19-22, DK

Kako je Bog od rebra načinio ženu? Nije dato objašnjenje. Biblijske istine su često objašnjene, ali u ovom slučaju nije tako. Onda je Bog doveo ženu muškarcu. „A Adam reče: Sada eto kost od mojih kosti, i telo od mog tela. Neka joj bude

ime čovečica, jer je uzeta od čoveka” (stih 23, DK). U jevrejskom jeziku, reč za čoveka je iysh a reč za ženu je ishshah. Postoji direktna veza između ove dve reči. „Jer je uzeta od čoveka. Zato će ostaviti čovek oca svog i mater svoju, i prilepiće se k ženi svojoj, i biće dvoje jedno telo” (stihovi 23 i 24, DK).

Dovođenje Božije Reči u pitanje

Hajde da se pozabavimo iskušenjem sa kojim se Eva suočila. Ponovo želim da podsetim da je Adam napravio propust i ostavio Evu samu bez zaštite. On je dozvolio zmiji da uđe u Edemski vrt.

„*Ali zmija beše lukava mimo sve zveri poljske, koje stvori Gospod Bog; pa reče ženi: Je li istina da je Bog kazao da ne jedete sa svakog drveta u vrtu?*“

1. Mojsijeva 3:1, DK

Primeti da zmija nije odmah porekla Božiju Reč. Ona ju je dovela u pitanje. Kada je Eva obratila pažnju na zmijino pitanje, već je bila pobeđena. Tako je i sa nama, kada počnemo da dovodimo Božiju Reč u pitanje, na putu smo da budemo pobeđeni.

Ako pogledamo u istoriju stotinjak godina unazad, možemo uočiti da se krajem devetnaestog veka u Nemačkoj pojavio jedan novi pokret među teolozima. Ovi učenjaci su počeli da dovode u pitanje autentičnost Božije Reči. Da li je ona zaista Božija Reč ili prosto zbirka različitih spisa? Taj pokret se proširio i u druge zemlje, u Norvešku, Veliku Britaniju i konačno u Ameriku. Međutim, on je nastao u Nemačkoj i ja verujem da to nije bilo bez posledica. Zapravo verujem da su se kao rezultat toga u Nemačkoj pojavila dva čoveka koji su imali uticaj i položaj, te su uzrokovali ogromne ljudske žrtve i patnje, više od bilo kog drugog pojedinca u celoj ljudskoj istoriji. Prvi od njih je bio Karl Marks, a drugi Adolf Hitler. Moje mišljenje je da su oni bili direktna posledica i produkt pokreta koji je dovodio u pitanje verodostojnost Božije Reči. Kada obratimo pažnju na Sotonina pitanja, otvaramo mu vrata da pokaže i primeni svoju moć.

U takvu situaciju je sebe dovela Eva. Zmija je još više stegnula svoj smrtonosni zagrljaj: „Je li istina da je Bog kazao da ne jedete sa svakog drveta u vrtu? A žena reče zmiji: Mi jedemo rod

sa svakog drveta u vrtu. Samo rod s onog drveta usred vrta, kazao je Bog, ne jedite i ne dirajte u nj, da ne umrete. A zmija reče ženi: Nećete vi umreti; nego zna Bog da će vam se u onaj dan kad okusite s njega otvoriti oči, pa ćete postati kao bogovi i znati šta je dobro šta li zlo.“

1. Mojsijeva 3:1-5, DK

Ne smemo sebi dozvoliti luksuz da obratimo pažnju na Sotonina pitanja i da sa njim raspravljamo o Pismu. Ako to učinimo možemo upasti u intelektualnu raspravu. Ona može da zvuči iskreno, ali je ipak put u propast.

Svima nam je poznata tragična scena koja je usledila. Eva je probala plod sa drveta poznanja dobra i zla. Onda je taj plod dala i svome mužu, i tako su oboje jeli i okusili ono što nisu smeli. Kao rezultat tog čina, njihove oči su se otvorile. Kada su dobili znanje, znate li čega su prvo postali svesni? Shvatili su da su goli. Ubrzo nakon toga su bili proterani iz Edemskog vrta.

Uprskos svemu

Ovo ipak nije kraj priče. Zbog svoje beskonačne milosti, Bog nije odustao od ljudske rase.

Imao je plan i bio je odlučan da ga ispuni. Možemo videti nagoveštaj toga u stihu koji se nalazi u Jakovljevoj poslanici. Postoji mnogo načina na koje se ovaj stih može protumačiti, baš kao što postoji i mnogo prevoda istog, ali ovo je ono što ja verujem da on znači. Meni ovo ima najviše smisla. U Jakovljevoj poslanici 4:5 (SSP) je zapisano: „Ili možda mislite da Pismo uzalud kaže da Bog ljubomorno čezne za duhom koji je nastanio u nama.“

Bog dakle ljubomorno čezne za Duhom koga je nastanio u nama. Kada je Bog udahnuo svoj Duha u čoveka, ustanovio je odnos ljubavi od koga nikada neće odustati ili ga prekinuti. Uprkos svom zlu koje smo učinili, uprkos svim tragedijama i nedaćama koje je greh doneo na nas, Bog i dalje ljubomorno čezne za Duhom koga je nastanio u nama.

Nekim ljudima se ne dopada izraz da je Bog ljubomoran. Za

mene to predstavlja primer Njegove ljubavi, jer je voljan da bude ljubomoran zbog ljudi kao što smo ti i ja. Bog toliko čezne za našom ljubavlju da je ljubomoran ako volimo na pogrešan način ili pogrešne stvari. Vidimo da je kroz vekove, Bog ispunio svoj plan da čoveka pomiri sa sobom. Taj plan je bio Isus.

Božije srce i spasenje

Jedan od meni omiljenih biblijskih odlomaka koji pokazuje Božiji plan spasenja je onaj koji govori o Zakeju. Priča počinje ovako: „I kad je ušao u Jerihon, prolazio je kroz grad. I gle, tu beše čovek zvan Zakej, koji je bio vrhovni carinik i to bogat“ (Luka 19:1-2, EČ).

Ne samo da je Zakej bio bogat, već je bio i omražen. Jevreji su mrzili ljude koji su poput Zakeja u Rimu prikupljali porez od njih. Takvi ljudi su uglavnom bili nečasni i sebi

su pribavljali nezakonitu dobit.

Kada je Zakej čuo da Isus prolazi tuda, poželeo je da Ga vidi, „ali nije mogao od naroda, jer je bio malog rasta. Tako potrča napred i pope se na divlju smokvu da Ga vidi, jer je trebalo da On prođe tim putem” (Luka 19:3-4, EČ).

Ako odete u Izrael, vodič će vas verovatno odvesti u Jerihon i pokazati vam divlju smokvu. Naravno da to nije isto drvo na koje se Zakej popeo, ali ukazaće vam na činjenicu koja je veoma interesantna, a to je da divlja smokva ima glatku koru i da se njene grane nalaze visoko na stablu. Drugim rečima, popeti se uz stablo divlje smokve nije nimalo lako. Ne znam kako je Zakej to uspeo. Možda je skočio, uhvatio najnižu granu i podigao se uvis. U svakom slučaju, bilo mu je potrebno mnogo napora da to učini.

Vidimo da je Zakej sebe doveo u nazavidan i ponižavajući položaj. Bogat čovek se ne penje po drveću! Zakej je to ipak učinio. Hteo je da baci bar jedan pogled na Isusa. Želeo je da vidi Isusa kada naiđe i nije hteo da Ga u tome spreče drugi ljudi u masi koji su bili viši od njega. Dogodilo se nešto što Zakej nije uopšte očekivao. Isus se

zaustavio kada je stigao do mesta na kome je bilo drvo na koje se Zakej popeo. Pogledao je gore na Zakeja i rekao: „Zakeju siđi brzo, jer danas treba da ostanem u tvojoj kući“ (stih 5, EČ).

Primetio sam u Pismu da Isusu niko nikada nije morao da predstavi druge ljude. Niko mu nije rekao: „Ovo je Zakej, poreznik.“ Isus je odmah znao ko je on. Zakej je možda bio svestan, a možda i nije, značaja Isusovih reči: „Danas treba da ostanem u tvojoj kući.“ No ipak je odmah sišao sa drveta i poveo Isusa svojoj kući. Mnogi su tada kritikovali Isusovu odluku jer je odlučio da ide u kuću poreznika koji je nepošteno prikupljao porez za Rimljane. Međutim, Zakej se promenio.

„Zakej pak stade i reče Gospodu: vidi, Gospode, dajem polovinu svoga imanja siromasima, i ako sam od koga što iznudio, vraćam četvorostruko. A Isus mu reče; danas je došlo spasenje ovoj kući.“

Luka 19:8-9, EČ

Uočio sam da spasenje utiče na to šta ćemo činiti sa svojim novcem. Ako neko tvrdi da je spašen a nije promenio način na koji upravlja svojim novcem, ja

tada sumnjam da je spašen. Zakejeve oči su bile otvorene za Božiji plan spasenja i on je iskusio spasenje.

Bog se nikada ne predaje

Ovo je samo jedan primer da Bog nikada ne odustaje od daha (Duha) koji je udahnuo u telo od blata. Naprotiv, zato je poslao Isusa da nas vrati sebi. Isus je izjavio u Zakejevom domu: „Sin čovečiji je došao da potraži i spase izgubljeno” (Luka 19:10,

SSP). Zbog toga je došao na zemlju. Došao je zbog Adamovih potomaka koji su bili odvojeni od Oca, izgubljeni u svojim gresima pobune i ponosa. Bez Isusa ne bismo imali nadu da ćemo ikada ispuniti svoju svrhu i sudbinu.

Isus je došao da nas spasi, nas Adamove potomke u koje je Bog udahnuo svoj život. Sve ovo govori u prilog tome koliko smo vredni i dragoceni u Božijim očima.

Derek Prince

B OG JE KROZ SNOVE GOVORIO JOSIFU

Šta je san? To je stanje uma u kojemu slike, misli i utisci prolaze kroz um osobe koja spava.

Bog je kroz san četiri puta govori Josifu:

A) Dok je Josif spavao, anđeo Božji mu se ukazao u snu i rekao mu da uzme Mariju za ženu i da djetetu da ime Isus.

“A rođenje Isusa Hrista zbilo se ovako. Njegova majka Marija, zaručena s Josifom, prije nego se sastadoše, nađe se trudna po Duhu Svetom. A Josif, muž njezin, pravedan, ne

htjede je izvrgnuti sramoti, nego naumi da je potajno otpusti. Dok je on to snovao, gle, anđeo mu se Gospodnji ukaza u snu i reče: Josife, sine Davidov, ne boj se uzeti k sebi Mariju, ženu svoju. Što je u njoj začeto, doista je od Duha Svetoga. Rodiće sina, a ti ćeš mu nadjenuti ime Isus jer će spasiti narod svoj od grijeha njegovih.” (Matej 1:18-21)

B) Dok je Josif spavao, anđeo Božji je rekao Josifu u snu da uzme dijete Isusa i majku njegovu, te da bježe u Egipat

jer će Irod tražiti dijete da ga pogubi:

“Gle, anđeo se Gospodnji u snu javi Josifu: Ustani, reče, uzmi dijete i majku njegovu te bježi u Egipat i ostani ondje dok ti ne kažem jer će Irod tražiti dijete da ga pogubi. On ustane, uzme noću dijete i majku njegovu te krene u Egipat.” (Mat. 2:13-14)

C) Dok je Josif spavao, anđeo Božji mu je rekao da uzme dijete i njegovu majku te pođu u zemlju izraelsku.

“Nakon Irodove smrti, gle, anđeo se Gospodnji javi u snu Josifu u Egiptu: Ustani, reče, uzmi dijete i njegovu majku te pođi u zemlju izraelsku jer su umrli oni koji su djetetu o glavi radili. On ustane, uzme dijete i njegovu majku te uđe u zemlju izraelsku.” (Mat. 2:19-21)

D) Bog je Josifa u snu uputio da ode živjeti u galilejski kraj.

“Ali saznajući da Arhelaj vlada Judejom umjesto svoga oca Iroda, bojao se poći onamo pa, upućen u snu, ode u kraj galilejski. Dođe i nastani se u gradu zvanu Nazaret da se ispuni što je rečeno po prorocima: Zvaće se Nazarećanin.” (Mat. 2:22-23)

Ovo su interesantne činjenice. Bog je govori čovjeku četiri puta kroz san šta da čini. U tri navrata Bog je koristio svoje anđele kroz san da mu prenese poruku. Hrišćani bi željeli da nam Bog govori kao Savlu/Pavlu na putu u Damask (Djela 9:1-6), ili kao Mojsiju licem u lice (Izl. 33:11), ili kao proroku Izaiji (Isa. 6:1-13) i proroku Jezekilju pred Božjim prijestoljem (Jeze. 1:1-3:15), ili kao Jovanu na otoku Patmosu (Otkr. 1:9-17). Ali takva iskustva su izuzeci, rekao bih jedan od mnoštva Božjih slugu. Ipak Bog ponekada svima nama govori na misteriozan način kroz san.

Nakon proučavanja Božje Riječi i šta ona govori o snovima, došao sam do zaključka da postoje tri vrste snova koji dolaze od Boga:

- ~ snovi koji trebaju tumačenje, to jest slikoviti snovi u prenesenom značenju;
- ~ snovi koji ne trebaju tumačenje, to jest snovi koje razumijemo; i
- ~ snovi koji su mješavina, tj. oni koji se djelomično razumiju ali drugi dio sna treba biti protumačen.

Čuo sam za svjedočanstvo kako se jedno dijete izgubilo i

roditelji su se obratili hrišćanima za pomoć. Hrišćani su molili, ali nisu dobili odgovor od Boga. Zatim je jedna hrišćanka (*Jane Hamon*) zamolila Boga da joj progovori kroz san gdje se dijete nalazi. Bog joj je zaista progovorio i našli su izgubljeno dijete.

Pismo nas uči da zapišemo svoje vizije/snove (Avak. 2:2) jer ono čeka određeno vrijeme da se ispuni. U zadnje 3 godine svoga života sam zapisao oko desetak snova, neke od njih sam i protumačio, a neke od snova dragocjeno čuvam, i očekujem njihovo tumačenje i ispunjenje.

U svom hrišćanskom životu sam donosio loše odluke koje su imale negativan uticaj na tok

moga života. Kakav bi blagoslov bio za mene da sam razumio Božija upozorenja da ne činim te stvari. Možda me je Bog i upozoravao kroz snove ili na druge načine ali ja nisam razumio.

Pismo nas uči da nemamo jer ne molimo (Jakov 4:2-3), a svako ko moli prima (Matej 7:7-8). Ponekad prije spavanja, ja se molim: *“Bože, Ti si govorio kroz snove da upozoriš, zaštitiš, usmjeriš, ohrabriš i objaviš budućnost. Ja te molim da mi progovoriš kroz san, ako imaš nešto važno da meni ili nekome kroz mene kažeš...”*

Damir Blažić, Karlovac

"U poslednje dane, govori Bog, izliću od svoga Duha na sve ljude, pa će vaši sinovi i vaše kćeri prorokovati, i vaši mladići će gledati viđenja, a vaši starci će snivati snove; pa i na svoje sluge i svoje sluškinje izliću od svoga Duha u one dane, i prorokovaće." (Djela 2,16-18)

HOROSKOP?!

Mnogi žive u nadi da će im horoskop dati odgovore na životna pitanja, rješenje istih, te da će čuti dobre i ohrabrujuće stvari po pitanju njihove budućnosti, karaktera i ličnosti. Međutim, u pitanju je velika zabluda. Zablude dolaze zbog nepoznavanja pravih informacija i istine. Neistina i poluistina utiču na formiranje predrasuda, pogrešnih predstava i stavova, odnosno zabluda.

Pored zablude o horoskopu i astrologiji, mnogi ih imaju po pitanju Boga. One su uostalom i plodno tlo na kome astrologija

niče, raste i razvija se. Ako neko vjeruje u Boga i ima ispravne stavove usklađene sa Svetim Pismom, ako je utvrđen u Božijoj Riječi, onda svakako nema mjesta praznovjerju i pogrešnim učenjima poput astrološkog.

Zablude o Bogu su veoma česte i raširene među ljudima.

"A Isus odgovarajući reče im: varate se, ne znajući Pisma ni sile Božije."

Matej 22,29

Isus ovdje kaže da su dva osnovna razloga zašto ljudi nemaju prave stavove o Bogu, i

tako se varaju (u zabludi su):

- *nepoznavanje Pisma (Riječi Božije);*
- *nepoznavanje sile Božije, odnosno nemanje iskustva sa Bogom.*

Interesantno je da Isus ovo upućuje ljudima koji su bili religiozni. Isto je i danas. Mnogi su religiozni, nazivaju se hrišćanima, češće ili rjeđe odlaze u crkvu, upražnjavaju neke manje ili više hrišćanske običaje, ali ne poznaju Pismo niti imaju bilo kakvog iskustva sa Bogom. Biblija kaže da će u zadnje vrijeme mnogi imati samo obličje pobožnosti – religioznost.

"Ali ovo znaj da će u posljednje dane nastati vremena teška. Jer će ljudi postati samoživi... Koji imaju obličje pobožnosti, a sile su se njezine odrekli."

2. Timotiju 3,1-2a.5a

Ovakvo okruženje, makar se nazivalo i hrišćansko, pogoduje razvoju okultnog, pa tako i astrologiji kao jednoj grani magije.

Biblija je ta koja zapravo daje dobru vijest - evanđelje, govori o budućnosti i upućuje nas šta, kako i kada treba da radimo ili ne radimo, šta je ispravno, a šta pogrešno.

Poznavanje Riječi Božije pruža sve ono što ljudi traže u horoskopu, i kroz nju možemo da upoznamo Gospoda i Njegovu silu, da ne bi bili u zabludi i mraku, već u istini i na svjetlu.

"Isus im pak opet reče: ja sam vidjelo svijetu: ko ide za mnom, neće hoditi po tami, nego će imati vidjelo života."

Jovan 8,12

Poznavanje Boga i hod sa Njim nam daju sigurnost i mir bez obzira na okolnosti u kojima se nalazimo ili budućnost koja je ispred nas. Isus je to obećao svima koji Ga slijede.

"Ovo vam kazah da u meni mir imate."

Jovan 16,33a

Bog često puta otkriva budućnost onima koji Ga poznaju i ljube. Primjeri toga se vide u Starom zavjetu kod proroka kojima je Bog otkrivao šta će se desiti, da bi oni prenijeli narodu ili pojedincima i upozorili ih na događaje koji slijede bilo da ih spremno dočekaju, bilo da ih izbjegnu radeći po Božijim uputstvima, jer je Gospod često ostavljao i takvu mogućnost da se neke stvari preduprije.

U Novom zavjetu Bog takođe otkriva mnoge stvari i budućnost

svome narodu. Šta više, izlio je i izliva Svetog Duha kao nikada ranije i tako se ispunjava starozavjetno obećanje.

Mi smo ti na koje izliva svoga Duha i nama pripadaju Njegova obećanja.

"U poslednje dane, govori Bog, izliću od svoga Duha na sve ljude, pa će vaši sinovi i vaše kćeri prorokovati, i vaši mladići će gledati viđenja, a vaši starci će snivati snove; pa i na svoje slugе i svoje sluškinje izliću od svoga Duha u one dane, i prorokovaće... Jer je za vas to obećanje, i za vašu decu, i sve daljne koliko god ih pozove Gospod Bog naš."

Djela 2,16-18.39 (E. Čarnić)

Bog nije dozvoljavao Izraelcima da praktikuju bilo kakav oblik vračarstva, ni proricanje na osnovu gledanja u zvijezde.

Između ostalih grijeha, zbog proricanja i predviđanja budućnosti po zvijezdama, osuda i propast su došli na narode koji su živjeli na području koje je Gospod Bog dao Jevrejima. Pošto je Gospod zainteresovan za dobro svoga naroda, opominjao je Izraelce klone astrologije. I nas danas opominje istim riječima. Više puta je Bog osudio astrologiju kao nešto što je zlo, a u 1. Solunjanima 5,21 piše: ***"Uklanjajte se od svakog zla."***

Bog nam u Bibliji na mnogo mjesta govori da se klonimo i čuvamo od praktikovanja astrologije. On želi da vjerujemo Njemu, a ne da vjerujemo horoskopu. Očekuje da se obraćamo Njemu, umjesto drugim prevarnim duhovima.

Branko Erceg, Banjaluka

Gideoniti su evanđeoska hrišćanska organizacija posvećena distribuciji Biblija u skoro svim državama svijeta. Nastala je 1899. godine u gradu Džejnsvil, u saveznoj državi Viskonsin, kao prva američka organizacija usredotočena na širenje evanđelja. Započela je sa besplatnom distribucijom Biblija, po čemu je prvenstveno i poznata. Dosada je u svijetu podijeljeno 1,9 milijardi Biblija. U prosjeku, svake sekunde podijeli se više od dva primjerka Biblije. Gideoniti su krajem osamdesetih godina prošlog vijeka počeli da rade i u bivšoj Jugoslaviji. Nakon ratova i podjela, nastavili su da rade i u novonastalim državama, bivšim jugoslovenskim republikama. Slijedi kratak izvještaj iz Srbije...

Jednom prilikom je neko upitao Željka Popovića (tada je bio nadglednik za devet država) u kojoj zemlji je najteže raditi službu Gideonita. Nakon kraćeg razmišljanja, on je odgovorio: „U Srbiji. Zbog političke situacije, ratova u zemlji i okruženju, a i zbog dugogodišnje duhovne neaktivnosti.”

Služim kao nadglednik Gideonitske službe u Srbiji. Kada sam počeo pre četiri godine bila je veoma teška situacija. Nadali smo se da će Bog da preokrene situaciju u zemlji kroz naše molitve. Prošle godine se to zaista i dogodilo. Vrata za podjelu Novih Zaveta su se otvorila i podijeljeno je preko 80.000 primeraka.

Danas Gideoniti u Srbiji revno i aktivno rade u bolnicama, zatvorima, školama, fakultetima, staračkim domovima i ostalim javnim ustanovama. Želim da vas ohrabrim da Bog kroz molitvu može preokrenuti ono što nam izgleda nemoguće u moguće i otvoriti vrata za podjelu Božje Reči. Srbija je bila jedna od najzatvorenijih država u regionu, a danas je jedna od najotvorenijih. Kroz molitvu može doći do velikih promena i u tvojoj zemlji.

Dragan Končarević, Beograd

Starački dom u Negotinu

Škola u Adi

Hotel u Subotici

SLAVLJENJE I OBOŽAVANJE

Slavljenje i obožavanje počini nju molitvom. Najpoznatija od svih molitava upućenih Bogu je ona koju je izgovorio Isus Hristos poučavajući svoje učenike kako da mole. To je molitva *Oče naš*. Dakle: *“Oče naš... koji si na nebu...”* (Mt. 6:9).

Da bismo živeli onako kako treba da živimo, moramo znati odakle smo, tj. gde pripadamo. Budući da je naš Otac na nebu tamo je i naša domovina. Mi smo za nju (svoju domovinu) veoma zainteresovani i potpuno je normalno da ćemo o njoj go-

voriti. Ako nebo za nas nije stvarnost, već samo zgodna zamisao i utočište, tada neće biti ni molitve ni slavljenja, a ponajmanje obožavanja. Bog će prihvatiti naše molitve i obožavanje jedino ako su naše bogatstvo i naš dom u nebu.

Verovanje da posle smrti postoji život u nebu je samo jedno od stvari koje razlikuju vernika od drugih ljudi na zemlji. Verovanje u ono što se može videti, kao i vera u ono što je obećano, ali se još ne može videti, odvaja vernika od ne-

vernika. Setite se šta Biblija kaže o Jakovu i Ezavu. Obojica su činili mnoge pogrešne stvari, ali jedan je brinuo za budućnost i tražio nevidljivo, a drugi je brinuo samo za vidljivo i za ono što ga veseli od danas do sutra.

Šta Bog kaže o njima? Jakova je ljubio, a Ezava nije ljubio (Rim. 9:13). Razlika između deteta Božijeg i deteta zla je u mestu gde se nalazi njihovo blago. *“Jer gde ti je blago tu će ti biti i srce”*, piše u Bibliji (Mt. 6:21). Ljudi će se uvek moliti za ono što im je najvažnije. Prvi su hrišćani bili siromašni, ali nisu bili nesrećni. Oni su trpeli, ali se nisu žalili ili zbog toga gundali. Nebo je za njih bila stvarnost. To je bilo mesto gde je boravio njihov Otac. To je bio dom.

Oni se nisu brinuli za ovaj svet, već su se molili za snagu i strpljenje, za veru i za ljubav koja prašta čak i neprijateljima. Dakako, radovali su se kada su bili izbavljeni od opasnosti i progonstva, ali to nije bilo prevashodno za njih. Oni su znali da postoji Nebo. Znali su da se posle smrti ide u Očev dom.

Dok slušate nekoga kako govori možete tačno da kažete odakle je. Ima mnogo pove-

zanosti između mesta gde živimo i načina na koji radimo i ponašamo se. Isto tako ćete prepoznati i stanovnika Neba. Njegov govor će ga otkriti. On može da govori i o ovozemaljskim stvarima ali ubrzo će početi kazivati o Isusu; o nebu; o domu. Deca Božija žive na ovoj zemlji, ali nemaju udela u zlim delima ovoga sveta. Oni su kao čamac na vodi. Ono o čemu moraju dobro da vode računa to je da voda ne uđe u čamac.

Deca Božija su stranci na ovom svetu. Njihov dom nije ovde. Oni tu žive i rade ali tu ne pripadaju. Oni su iz druge zemlje. Oni ne misle kao stanovnici ovoga sveta. Oni ne cene iste stvari na isti način. Ne teže onome što je na zemlji već onome što je na nebu. Avraam je živeo pod šatorom, ali nije smatrao da mu je šator dom. Tražio je mesto koje je sam Bog za njega načinio. Po tome je bio drugačiji od ostalih. To je i njegovu molitvu činilo posebnom. Bio je Avraam i bogat, iako bogatstvu nije težio. Lot je tražio bogatstvo i sve je izgubio. Avraam je tražio Božiju volju pre svega, a Bog mu je ostalo nadodao. Stanovnici neba mole se za prave stvari.

Isto je bilo i sa Mojsijem. On je izabrao da trpi sa decom Božijom radije nego da uživa u zadovoljstvima koje pruža zlo. Nije brinuo za sebe. Nije tražio utehu za sebe. Kao Božije dete on je to već imao. Molio je da ume ispuniti Božiju volju. Njegova radost bila je u tome da Božije carstvo dođe, i da Bog izvede svoj narod i svoju decu iz zemlje propasti. Njegova sreća bila je u tome što su išli prema obećanoj zemlji. Ta nada učinila ga je neumornim, a njegove molitve nesebičnim.

Apostol Pavle je retko molio za sopstveno izbavljenje. On je molio da Božija Reč bude dobro prihvaćena. Molio je da tu reč može sa slobodom da propoveda. Njegovo srce i njegov dom, bili su na nebu. Rekao je da bi radije otišao nego ostao. Ipak, radi posla i Reči ostao je. No on je znao da je stranac na ovoj zemlji i ponašao se kao stranac. Želeo je da bude tu samo zato da bi i sam doprineo *napretku u veri i radosti* (Fil. 1:25) drugih koji su kao i on samo hodočasnici na ovoj planeti.

“Jer smo spašeni u nadi, a nada koja se vidi, nije nada; jer ono što se vidi, za što se nadati? Ali

ako ne vidimo to, čemu se nadamo, tada čekamo sa strpljenjem” (Rim. 8:24-25).

Bilo bi dobro zapamtiti ovaj biblijski stih jer mi živimo na Zemlji i nismo videli Nebo. Nismo videli svoj Dom. Nikada ga nismo videli i zato živimo u nadi. Na ovom svetu postoje mnoge obeshrabrujuće stvari za nas jer pripadamo čovečanstvu koje je potpuno zahvaćeno grehom. Umaramo se, obolevamo, trpimo bol, glad, žeđ i naravno, zbog toga uzdišemo. Grešnici takode uzdišu jer trpe kao i mi. Možda je bolje da kažem mi trpimo kao i oni. No naši i njihovi uzdisaji se razlikuju. Grešnik uzdiše bez nade, vernik u nadi.

Mi znamo da ćemo jednoga dana otići sa ovoga sveta i doći u nebo. Nada nas čini strpljivima. Grešnik nema nikakvu nadu. Posle trpljenja na ovom svetu čeka ga još veće na onom svetu. Nade nema, a molitva ne znači ništa, ako je nebo samo san ili mašta, a ne stvarnost.

Ivan Božer, Temerin

T AJNA SREĆE

Neki trgovac je poslao svoga sina da kod najmudrijeg od svih ljudi nauči tajnu sreće. Mladić je punih četrdeset dana hodao kroz pustinju sve dok nije stigao do jednog zamka na vrhu planine. Tamo je živio mudrac kojeg je tražio.

Umesto da naiđe na svetog čoveka, naš junak je ušao u jednu veliku salu koja je vrela od ljudi; trgovci su ulazili i izlazili, neki ljudi su razgovarali po uglovima, jedan mali orkestar je svirao prijatne melodije, a tu je bila i bogata trpeza puna najukusnijih jela iz tog kraja sveta.

Mudrac je razgovarao sa svima i mladić je morao da sačeka dva sata dok je došao red na njega. Mudrac je pažljivo saslušao razloge mladićeve posete, ali mu je rekao da u ovom trenutku nema vremena da mu objasni šta je to tajna sreće. Preporučio mu je da se prošetala po njegovoj

palati i da se vrati za dva sata.

- U međuvremenu bih te nešto zamolio, – dodao je mudrac, i ružio mladiću kašičicu za čaj u koju je kanuo dve kapi ulja.

- Dok budeš hodao, nosi ovu kašičicu i nastoj da se ulje ne prospe.

Mladić je počeo da se penje i silazi stepenicama i stalno je motrio na kašičicu. Posle dva sata vratio se pred mudraca.

- Dakle, - upitao je Mudrac, - jesi li video persijske ćilime u mojoj trpezariji? Jesi li video vrt koji je najveći majstor među baštovanima punih deset godina uređivao? Jesi li primetio prekrasne pergamente u biblioteci?

Mladić je posramljeno priznao da nije video ništa od toga. Njegova jedina briga bila je da ne prospe one dve kapi ulja koje mu je mudrac poverio.

- Onda se vrati i upoznaj čudesa mog sveta - rekao je mudrac.

- Ne možeš imati poverenja u čoveka, ukoliko ne poznaješ njegov dom.

Sada već smireniji, mladić je uzeo kašičicu i ponovo krenuo u šetnju palatom, ovog puta obraćajući pažnju na sva umetnička dela koja su visila sa tavanice i po zidovima. Razgledao je vrtove, okolne planine, primetio nežne cvetove i ukus sa kojim je svako umetničko delo postavljeno na pravo mesto. Vratio se kod mudraca, i u detalje mu je prepričao sve što je video.

- Ali gde su one dve kapi ulja koje sam ti poverio? - upitao je

mudrac mladića koji se vratio nakon razgledanja.

Pogledavši u kašičicu, mladić je primetio da ih je prosuo.

- Eto, to je jedini savet koji mogu da ti dati - reče najmudriji od mudrih.

- Tajna sreće se sastoji u tome da posmatraš sva čuda ovoga sveta, ali da nikad ne zaboraviš ni na one dve kapi ulja u kašičici."

Paulo Coelho

Ako vjeruješ da si potučen – potučen si.
Ako vjeruješ da ne smiješ – ne smiješ.
Ako želiš pobijediti, a misliš da ne možeš,
Gotovo je sigurno da nećeš.
Ako misliš da ćeš izgubiti – izgubio si.
Jer u svijetu vidimo da uspjeh počinje
Čovjekovom voljom;
Sve je u načinu razmišljanja.
Životne bitke ne dobivaju jači ili brži.
Prije ili kasnije pobijedi onaj koji misli da može.

TUŽNA PORUKA UMIRUĆEG OCA

Doktor Landgejl iz Njujorka je pričao o jednom predanom hrišćaninu, koga je pregazio automobil. Stradali čovjek je bio prevezen u bolnicu, gdje su mu rekli da će živjeti još samo nekoliko sati.

Kako je za njega smrt značila prelaz u vječnu slavu, ova vijest ga nije pogodila i on je ostao potpuno miran. Pozvao je svoju porodicu i oprostio se od njih riječima:

„Laku noć, draga ženo. Ti si mi bila dobra žena na ovome svijetu. Kroz radost i žalost smo skupa

prolazili, i ti si mi u Božijem djelu bila dobra pomoćnica. Mnogo puta sam vidio u tvojim očima Božiju radost, koja me je bodrila. Uvijek sam te volio i cijenio. Laku noć draga moja, ujutro ću te opet vidjeti!“

„Laku noć Marija, ti si naša najstarija kći. Bila si mi velika radost. Kako sam srećan što si u mnogočemu slična svojoj majci. Nikada nemoj zaboraviti da sam te uvijek volio. Laku noć Marija, laku noć!“

„Laku noć Marko. Ti si bio blagoslov u našem domu. Ljubio

si Boga, koga sam i ja ljubio. Kako sam samo zahvalan za to. Rasti i napreduj u svakoj vrsti Božije blagodati. Slijediće te blagoslov i ljubav tvoga oca. Laku noć Marko, laku noć!“

Sljedeći je bio Luka. On je pao pod uticaj zla u ovome svijetu i strašno je razočarao oca i majku. Umirući čovjek je preskočio njega i počeo govoriti najmlađem djetetu, lijepoj maloj djevojčici.

„Laku noć Ana. Tvoj dolazak u našu porodicu je bio kao dolazak zore. Ti si nam bila pjesma radosti i zrak svjetlosti. Kada si nedavno predala svoj život Hristu, moje srce je pjevalo od radosti. Laku noć kćeri moja, laku noć!“

Onda se obratio Luki: „Zbogom Luka.“ rekao je starijem sinu. „Tvoja majka i ja smo mislili da ćeš biti blagoslovljeni sluga Gospodnji. Dali smo ti sve mogućnosti kao i ostaloj djeci. Ako je postajala ikakva razlika, to je onda bila samo tvoja krivica. Išao si širokim putem. Na opomene Božije Riječi nisi pazio i Isusov poziv nisi slijedio. Ali ja sam te uvijek ljubio i još te ljubim. Bog to zna. Zbogom Luka, zbogom!“

Jecajući, Luka je uzeo očevu ruku i zapitao ga:

„Oče, zašto si svima rekao laku noć, a meni zbogom?“

„Iz jednostavnog razloga. Zato što ću ostale opet vidjeti ujutro. Da li ću tebe vidjeti u slavi, za tako nešto mi Božija Riječ ne daje nikakvo obećanje. Stoga zbogom!“

Sin je pored postelje svoga umirućeg oca pao na koljena i glasno plakao, boreći se u smrtnom strahu svoje duše, vapeći Bogu za oprostjenje grijeha, sa željom da i on može jednom vidjeti svoga oca u vječnoj slavi.

„Luka, da li ti to ozbiljno misliš?“ - upitao je otac.

„Bog zna da mislim ozbiljno,“ - odgovorio je potišteno sin.

„Onda će te Bog uslišati i spasiti! Sada i tebi mogu reći laku noć! Kako sam zahvalan Bogu na tome! Laku noć, laku noć sine!“

To su bile zadnje riječi umirućeg oca. Luka je postao Božji sluga i propovjednik, i sada čeka kada će ponovno čuti glas svoga oca: „Dobro jutro Luka. Radujem se da je noć prošla i dan nastao. Nije li to veliki i radostan dan? Dobro jutro Luka, dobro jutro!“

PREUZETO SA INTERNETA

NEPOZNATI AUTOR

Bog poznaje svakoga od njih.

Nego, kada daješ milostinju neka tvoja leva ruka ne zna šta čini desna, da tvoje davanje bude u tajnosti, i uzvatiće ti tvoj Otac, koji gleda u tajnosti.

Matej 6:3,4

Prije nekoliko dana jedna od pretplatnica na moje dnevne pobožnosti poslala mi je e-mail sa zapanjujućim otkrićem. Nije prošlo dugo otkada je počela da prima moje tekstove o pobožnosti, kada sam ja ponovo postavio jedan od mojih ranijih tekstova. Ponekad, kada se kasno vratim kući ili kada imam nekih hitnih obaveza sa kojima se moram izboriti (kao što je požurivanje moje žene u bolnicu

da porodi naše dijete!) onda objavim neke od tekstova koje sam pisao ranije u toku godine.

Ovo je bio slučaj prije oko sedmicu dana (ne porođaj naše bebe jer to još uvijek čekamo!). Objavio sam stari tekst i odmah potom primio e-mail od ove gospođe. Rekla mi je da sada zna ko je „nepoznati autor“.

Kada sam objavio svoje prve tekstove o pobožnosti oni su kružili internetom i bili su postavljene na razne sajtove, pa se moje ime izgubilo u tom kopiranju i preslijeđivanju. I kada je pomenuta gosoda pročitala članak prije otprilike godinu dana, on je bio označen sa dobro

poznatim naslovom „nepoznati autor“.

Obavijestila me je da će reći vlasniku sajta da sam ja autor tog članka, tako da mogu da primim odgovarajuće zasluge. Sada, uz rizik da ću zvučati suviše ponizno, rekao sam joj da je u redu da ostavi to baš kako je i bilo - kao članak „nepoznatog autora“.

Već sam primio zasluge od svog Spasitelja Isusa Hrista. Pišem da bih proslavio Njega, a ne sebe. I dok god moji članci donose slavu Njegovom imenu, ja sam veoma zadovoljan da svoje ime potpuno izostavim iz toga. NJEGOVO ime je JEDINO ime koje je bitno.

Bog poznaje svakog „nepoznatog autora“. To uključuje i tebe.

„Ja? Nepoznati autor?“ - možda se sada pitaš. Da, baš ti!

Svaki put kada uradiš dobro djelo koje niko drugi ne vidi, ti si „nepoznati autor“. Svaki čin dobrote koji ne žanje nikakvo

priznanje čini te „nepoznatim autorom“. Bilo šta što uradiš da bi služio Božjem Kraljevstvu, a držeći se po strani tako da tvoje ime nije priloženo uz to već samo da bi proslavio Gospoda, čini te „nepoznatim autorom“.

Znaj da si već primio odgovarajuće zasluge od Gospoda. Drugi ne moraju primijetiti, ali Isusu ništa ne promiče.

Zašto sada ne odvojiš vrijeme da uradiš nešto za nekoga, a bez želje da primiš ikakvo priznanje? Zašto da ne budeš Isus nekome ko je u potrebi? Zašto se ne ušunjaš tamo, dok niko ne gleda i ne posiješ sjeme u život prijatelja, komšije ili saradnika? Ne da bi veličao svoje ime, nego da bi uzvisio ime Gospoda Isusa Hrista.

Nemoj da se plašiš da postaneš „nepoznati autor“, jer...

...Gospod poznaje svakog od njih.

Prevela *Sonja Rakić*, Banjaluka

**Jer nema ništa tajno što neće biti javno,
ni sakriveno što se neće doznati i na videlo izići.**

LUKA 8:17

PRIHVATI ISUSA

Ako još ne poznaješ Isusa Hrista kao svog Spasitelja i Gospoda...

Isus kaže:

„Ja sam vrata, ako ko uđe kroz mene, biće spasen.” Jovan 10,9a

Biblija kaže:

„Svako ko prizove ime Gospodnje biće spasen.” Rimljanima 10,13

„Dragi Gospode, ja vjerujem u Tebe. Vjerujem da si poslao svoga Sina da umre na krstu za moje grijehе, da je On sahranjen i da je uskrsnuo treći dan, baš kao što je i napisano u Bibliji. Kajem se za stvari koje sam učinio a koje su Te povrijedile. Molim Te oprosti mi moje grijehе. Molim Te dođi u moje srce i u moj život. Očisti me i pomozmi mi da živim ispravno. Želim da se i moje ime nađe zapisano u knjizi života. Priznajem da si Ti moj Gospod i Spasitelj. Molim Te ispuni me Svetim Duhom kao što si obećao u Bibliji. Hvala Ti Gospode. U ime Isusa Hrista. Amin.”

Moli ovu molitvu u vjeri da Isus postane tvoj Spasitelj i Gospod.

Javi nam se ukoliko ti je potrebna pomoć u duhovnom rastu.

DEREK PRINCE

Syloam
IZDAVAŠTVO

DUHOVNA SILA KOJA MENJA ŽIVOTE

ŠEST KNJIGA U JEDNOJ

Uz dodatak pitanja i odgovora za lično proučavanje

BOŽANSKA RAZMENA

Celokupna poruka evanđelja vrti se oko jednog jedinstvenog istorijskog događaja: Isusove zastupničke (žrtvene) smrti na krstu.

KAKO PREĆI IZ PROKLETSTVA U BLAGOSLOV

Pomaže ti da prepoznaš odakle prokletstva dolaze, kako deluju i kako da budeš slobodan od njihovog delovanja, da bi u potpunosti uživao u Božijem blagoslovu.

SVETI DUH U TEBI

Vodi te do punine ličnog zajedništva s Bogom, kroz Njegovog Svetog Duha.

BOČICA BOŽJEĆ LEKA

Otkrij silu Božije reči koja pobeđuje bolest i održava te u zdravlju.

DUHOVNO RATOVANJE

Hrišćanski život je borba protiv Sotone i njegove sile. Ti možeš da hodaš u pobedi.

BIBLIJSKI KURS ZA LIČNO PROUČAVANJE

Nauči kako da proučavaš Božiju reč i iskusi njenu silu koja menja tvoj život.

BROJ STRANA 460

FORMAT B5

MISIJSKA SLUŽBA

+381 64 34 30 817
syloam@syloam-international.org
www.syloam-international.org

IZDAVANJE KNJIGA

+381 64 40 54 744
press@syloam-international.org
www.press.syloam-international.org

MULTIMEDIJALNA SLUŽBA

+381 64 618 3 518
media@syloam-international.org
www.media.syloam-international.org

Gospod je pastir moj, ništa mi neće nedostajati. Na zelenoj paši pase me, vodi me na tihu vodu. Dušu moju oporavlja, vodi me stazama pravednim imena radi svog. Da pođem i dolinom sena smrtnoga, neću se bojati zla; jer si Ti sa mnom; štap Tvoj i palica Tvoja teši me. Postavio si preda mnom trpezu na vidiku neprijateljima mojim; namazao si uljem glavu moju, i čaša je moja prepuna. Da! Dobrota i milost Tvoja pratiće me u sve dane života mog, i ja ću nastaviti u domu Gospodnjem zadugo.